

NADACE AGOSTO
FOUNDATION
VÝROČNÍ ZPRÁVA
2019

AGOSTO
FOUNDATION
ANNUAL REPORT
2019

Design: studio Pixle
© Agosto Foundation 2020
www.agosto-foundation.org

NADACE
AGOSTO FOUNDATION
VÝROČNÍ ZPRÁVA
2019

AGOSTO
FOUNDATION
ANNUAL REPORT
2019

TÝM

Kurátor rezidenčního programu

Michal Kindernay

Koordinátor grantového programu Perpedes

Jan Bartoš

Kurátor doprovodného programu „Sonic Circuits“ v GHMP

Miloš Vojtěchovský

Kurátor Mediatéky, web design, překlady, IT a technická podpora projektů

Lloyd Dunn

Kurátoři projektu „De-archivace archivů Nadace Hermit a Centra pro Metamédia Plasy 1992–99“

Radoslava Schmelzová, Miloš Vojtěchovský

Editor, PR, překlady

Vít Bohal

Dokumentace

Michal Kindernay, Dominik Žížka, Jan Bartoš

Produkce

Veronika Řehořková

Překlady, produkce, kurátoři speciálních projektů, dokumentace

celý tým

Výkonná ředitelka nadace Agosto Foundation v roce 2019

Dana Recmanová

TEAM

Residency Program Curator

Michal Kindernay

Perpedes Grant Program Coordinator

Jan Bartoš

Curator of “Sonic Circuits” – Accompanying Program at GHMP

Miloš Vojtěchovský

Mediateka Curator, web implementation, translations, IT and project technical support

Lloyd Dunn

Curators of the project “De-archivization of the Archive of the Hermit Foundation and the Center for Metamedia Plasy 1992–99”

Radoslava Schmelzová, Miloš Vojtěchovský

Editor, PR, translations

Vít Bohal

Documentation

Michal Kindernay, Dominik Žížka, Jan Bartoš

Production

Veronika Řehořková

Translations, production, special projects, documentation

Entire team

Agosto Foundation Executive Director for 2019

Dana Recmanová

OBSAH

Úvod
07

Grantový program Perpedes
13

Rezidenční program
31

Sonic Circuits – doprovodný program
k výstavě Zvuky / Kódy / Obrazy: Akustický
experiment ve vizuálním umění
47

Mediatéka
55

Filmové projekce a diskuze
63

Účetní závěrka
73

Základní údaje
77

TABLE OF CONTENTS

Introduction
07

Perpedes Grant Program
13

Residency Program
31

Sonic Circuits – Accompanying Program
to the exhibition Sounds / Codes / Images:
Audio Experimentation in Visual Arts
47

Mediateka
55

Film Screenings and Discussions
63

Financial Statements
73

Basic Information
77

ÚVOD

**I malý vánek se protáhne škvírou
a dveře otevře dokořán.
Chvíli jsme vánkem,
chvíli škvírou.**

Nejviditelnější veřejnou akcí nadace byl v roce 2019 doprovodný program *Sonic Circuits* k výstavě *Zvuky / Kódy / Obrazy: Akustický experiment ve vizuálním umění*, který probíhal ve spolupráci s Galeríí Hlavního města Prahy v Domě U Kamenného zvonu, Colloredo-Mansfeldském paláci nebo ve veřejném prostoru. *Sonic Circuits* program rozšiřoval od jara do podzimu tuto výstavu o sérii představení a akcí zprostředkovávající pohled do české a mezinárodní scény zvukového a audiovizuálního umění.

V zákulisí nadace oproti tomu probíhala skoro neviditelná mravenčí práce archivářů, editorů, překladatelů a technika na digitalizaci a on-line publikaci aktivit z archivních sbírek *Nadace Hermit a Centra pro Metamedia Plasy*. Několikaletý projekt se k závěru roku podařilo zkompletovat a velkou část fyzického archivu předat do sbírky Muzea umění Olomouc. On-line archiv obsahuje stovky skenů publikací, přepisů textů, fotografií, zvukových nahrávek, nebo videí, dokumentujících povahu a průběh mezioborových symposií, festivalů a uměleckých rezidencí, které se konaly v letech 1992 až 1999 v Klášteře Plasy. V nadační mediatéce se lze brouzdat a bádát nad povahou vznikajících a zanikajících míst a sítí “nekomerčního modelu” umění devadesátých let 20. století.

Pokračovali jsme také v cyklu projekcí a diskusí v Kině Ponrepo Národního filmového archivu na témata budoucnosti, přírody, krajiny, společnosti, umění, ekologie a entropie. Jeho součástí byla speciální třídílná série promítacích a diskusních večerů *Symbiont*, zaměřená na proměnu pohledu na člověka a lidstvo ve společenských vědách, připravená ve spolupráci se Studiem antropologického výzkumu Anthropictures.

Ve snaze o decentralizaci umění a kultury a podpory občanských iniciativ a komunit jsme v grantovém programu *Perpedes* finančně podpořili 9 iniciativ, které se rozvoji a praxi mezioborových uměleckých a vzdělávacích aktivit věnují zejména v regionech. O nich a dalších jsme průběžně přinášeli původní profily, pohledy a reportáže v nadačním zpravodaji a zveřejňovali je také na naší *Mapě Perpedian*. *Tvůrčí pobyty* nadace Agosto Foundation si kladou

INTRODUCTION

**Even a small breeze can get through
a crack and open the door wide.
Sometimes we're the breeze,
sometimes the crack.**

The most publicly visible of the foundations's events in 2019 was the accompanying program *Sonic Circuits* for the exhibition *Sounds / Codes / Images: Audio Experimentation in Visual Arts*, which took place in collaboration with the Gallery of the City of Prague at the Stone Bell House, Colloredo-Mansfeld Palace and in the public space. Beginning in the spring and ending in the fall, *Sonic Circuits* enriched the exhibition with a series of performances and events, offering insight into the Czech and international sound and audiovisual art scenes.

In the meantime, behind the scenes, almost invisibly, foundation researchers and technicians carried on the work of archiving, editing, translating, and digitizing, resulting in the online media collection of the *Hermit Foundation and the Center for Metamedia Plasy*. Taking several years, by the end of 2019 the project was completed. In addition, the greater part of the physical archive had been transferred to the Olomouc Museum of Art. The online archive contains hundreds of scanned publications, text transcriptions, photographs, sound recordings and videos, documenting the character and activities of the international symposia, festivals, and artist residencies held during the years 1992 to 1999 at the Plasy Monastery. One can now browse the foundation's mediateka and research the nature of the on-again off-again spaces and networks that worked under the “non-commercial model” of art in the 1990s.

We also sponsored a series of screenings and discussions at the Cinema Ponrepo of the National Film Archive on the themes of the future, nature, the landscape, society, art, ecology and entropy. Among the screenings was the three-part series *Symbiont*, focused on the transformations of humans and humankind in the social sciences, created in collaboration with anthropological research studio Anthropictures.

In pursuit of the decentralization of art and culture, and in the support of citizen initiatives and communities, we have financially supported nine initiatives devoted to the advancement and practice of

za cíl rozvíjet prostředí, ve kterém se jak umělci, tak lidé jiným způsobem činní v kulturním prostoru, mohou odpoutat od svého běžného životního rámce a sdílet informace napříč obory a disciplínami. Pět zahraničních umělců a jedna kurátorka měli možnost seznámit se s místní uměleckou scénou, představit v Čechách svoji tvorbu a navázat zde spolupráci.

Jsme instituce, jejímž středobodem je, od jejího založení v roce 2013, podpora uměleckého bádání, experimentování a improvizace bez konkrétního zacílení. Důraz klademe na kvalitativní společenskou změnu, vyžadující překračování oborových hranic či společenských zvyklostí. Věřím, že jsme v roce 2019 k takové změně přispěli a všem, kteří nám v tom pomáhají a spolupracují s námi, ze srdce děkujeme.

Dana Recmanová
výkonná ředitelka

interdisciplinary art and educational activities especially in the regions through our grant program *Perpedes*. We have continuously authored original profiles, overviews and reporting on these and other local initiatives in the foundation newsletter and the *Perpedian map*.

The artist residencies of the Agosto Foundation aim to develop an environment in which artists, as well as those active in the cultural space in other ways, may step outside of their usual routines and share information across specialties and disciplines. Five foreign artists and one curator were given the opportunity to become acquainted with the local art scene and present their work in the Czech Republic, and to establish collaborations here.

We are an institution whose focus has been, since its founding in 2013, in supporting artistic research, experimentation and improvisation without a specific focus. We emphasize qualitative social change, which requires going across specialist boundaries and social customs. I believe that we have contributed to such change in 2019, and we sincerely thank all those who have helped and cooperated with us over the past year.

Dana Recmanová
Executive Director

Tetsuya Umeda: Immersive Sound Performance, program Sonic Circuits, 2019, GHMP, Dům U Kamenného zvonu / performance as part of the Sonic Circuits program, 2019, GHMP, Stone Bell House

Fotografie / Photographer: Jan Bartoš

GRANTOVÝ PROGRAM PERPEDES

Nadační program Perpedes přispívá k užšímu propojení uměleckých a kulturních aktivit s životem různých sociálních vrstev a komunit v místním a regionálním měřítku. Zaměřuje se na posílení menších individuálních nebo občanských iniciativ vstupujících do mezioborové spolupráce v rámci současného umění a reflektujících společenské či environmentální souvislosti. Součástí programu Perpedes je od roku 2013 online *Mapa Perpedian*, která obsahuje původní profily, pohledy a reportáže o menších kulturních iniciativách v regionech.

V roce 2019 na základě veřejné výzvy pro podání nominací k podpoře v programu Perpedes (uzávěrka 30. 4. 2019), obdržela nadace celkem 79 nominací. Výběrové řízení bylo dvoukolové. Správní rada schválila k podpoře 9 nominovaných subjektů na základě doporučení výběrové komise. Vybrané spolky, iniciativy či jednotlivce podpořila nadace celkovou částkou 630 000 Kč, jednotlivě po 70 000 Kč.

Hlavním kritériem výběru byla mezioborová umělecká spolupráce s výrazným vzdělávacím potenciálem a orientací na environmentální problematiku.

Podpora byla udělena následujícím subjektům:

PERPEDES GRANT PROGRAM

The Perpedes grant program aims to foster a closer connection between artistic and cultural activities and the daily lives of various social classes and communities on both local and regional scales. The program focuses on strengthening smaller individual and civic initiatives which take the form of interdisciplinary collaborations, addressing the themes present in social and environmental networks working within the context of the contemporary arts. Part of the Perpedes program is the online *Perpedian Map*, featuring our own profiles, overviews, and articles about some of the smaller cultural initiatives in the various regions of the country.

Based on the recommendations of the selection committee, the Board of Directors of the Foundation have approved 9 projects, from a total of 79 nominations, which were received by the specified deadline of April 30, 2019. The Foundation financed these select individuals and collectives with a total sum of 630,000 CZK, each project receiving 70,000 CZK.

The main criteria for the selection consisted especially of the interdisciplinary and artistic aspects of the proposals, the emphasis on their educational potential, as well as their focus on environmental issues.

The following projects were selected for Foundation support:

3. ETÁŽ

3. Etáž je unikátní kulturní prostor v nově zrekonstruovaném interiéru bývalé Brillovy továrny ze 30. let minulého století v Rožnově pod Radhoštěm. Architekti studia Henkai iniciovali v roce 2014 rekonstrukci

a nové využití velkorysého prostoru výrobní haly bývalé továrny na punčochové zboží. V čele s Danielem Barošem založili a již několik let rozvíjejí platformu pro kulturní spolupráci osvědčených nájemců industriálního objektu, kteří ve svém volném čase organizují umělecký a edukativní program galerie umístěné ve společně spravovaném prostoru. Pro místní obyvatele se 3. Etáž stala důležitým a jedinečným bodem na skromné kulturní mapě malého moravského městečka. Během pětiletého působení má tato tvůrčí a produkční jednotka, pracující metodou DIY, za sebou bezpočet výstav, přednášek, hudebních vystoupení a debat s pozvanými osobnostmi. Spolupodílí se také na organizování experimentálního koncertního cyklu *Hudební fujaře*.

4AM / PRAHA

Variabilní kulturní prostor s mírně provokativním názvem PRAHA provozuje brněnský spolek 4AM Fórum pro architekturu a média ve spolupráci s Moravskou galerií v Brně od října 2014. Ojedinělá dramaturgie postavená na principech otevřenosti, bezbariérovosti, volného tvůrčího pohybu a svobody vyjádření si kolem sebe vytvořila širokou komunitu spřízněných umělců, teoretiků, diváků a podporovatelů. Formou diskuzí, mezinárodních workshopů, přednášek, výstav a akcí ve veřejném prostoru kolektiv 4AM formuluje a kriticky zkoumá aktuální společenské otázky a související problémy týkající se architektury, urbanismu, městského prostoru, současného umění a umění nových médií.

PRAHA je denní kavárnou a barem v nekuřáckém prostředí a veřejnou knihovnou s odbornými publikacemi a periodiky o současné architektuře, designu

3. ETÁŽ

3. Etáž (The 3rd Floor) is a unique cultural space opened in the renovated interior of the former Brill factory, dating back to the 1930s. In 2014, architects from the Henkai studio started renovations and created a plan for rejuvenating the large production hall, located in the former hosiery plant. Under the leadership of Daniel Baroš, they have been operating and developing the platform for effective cooperation among the tenants of the industrial compound, who devote their free time to organizing the artistic and educational programs of the shared gallery. For the inhabitants of the small Moravian town of Rožnov pod Radhoštěm, the 3. Etáž has become a unique place on an otherwise rather sparse cultural map. During its five years of operation, this creative and productive unit, which largely runs DIY, has staged countless exhibitions, lectures, musical performances and debates with invited guests. They also collaborate on organizing the experimental concert cycle *Hudební fujaře*.

4AM / PRAHA

Since October 2014, the diverse cultural space with the mildly provocative name PRAHA has been run by the Brno-based association 4AM Forum for Architecture and Media in collaboration with the Moravian Gallery in Brno. Offering a unique dramaturgy based around principles of openness, accessibility, creative mobility and freedom of expression, 4AM have drawn in a wide community of affiliated artists, theoreticians, audiences and supporters. Through discussions, international workshops, lectures, exhibitions and events in the public space, the collective formulates and critically explores current social questions and problems related to architecture, urbanism, the city space, contemporary art and new media.

PRAHA is a non-smoking café and bar with a public library containing expert publications and periodicals on contemporary architecture, design and art.

a umění. Jako přednáškový a výstavní prostor je dějištěm odborných diskuzí architektů a teoretiků, uměleckých intervencí, workshopů, happeningů, audiovizuálních projekcí a sympózií. Jsou zde pořádány koncerty elektronické, improvizované a současné klasické hudby, autorské a experimentální divadlo. Platforma 4AM dosud uskutečnila řadu projektů, jenž se staly výraznou součástí kulturního dění v Brně a zároveň měly mezinárodní přesah.

Argentum Vivum

Tvůrčí platforma Argentum Vivum byla založena v roce 2008 kolektivem tvůrců v čele s experimentálním filmářem Martinem Ježkem s cílem podporovat a na komunitním základě spoluvytvářet nezávislá audiovizuální díla výhradně s využitím klasické fotochemické technologie.

V současné době vzniká plně vybavená filmová laboratoř, která by umožňovala vizuálním umělcům kontakt s procesem zpracování analogového filmového materiálu. Jedním z hlavních motivů činnosti této ojedinělé iniciativy je zachování paměti a povědomí o možnostech práce s klasickým filmovým materiálem, rozvíjení komunitních zkušeností a v neposlední řadě také překonání mýtu o finanční náročnosti a nedostupnosti tvorby na filmový materiál. Spolek organizuje pro studenty uměleckých škol zasvěcovací workshopy, kde se snaží začínajícím umělcům ukazovat možnosti a podstatu fotochemického procesu. Tvůrcům ze spolku se podařilo vyvinout vlastní filmovou emulzi, která umožňuje pracovat s fotochemickým procesem nezávisle na komerčně distribuovaných materiálech.

Galerie svatého Havla

Galerii svatého Havla založil farní sbor Českobratrské církve evangelické v roce 2017 se záměrem vytvořit nezávislý kulturní prostor a rozšířit místní kulturní nabídku ve městě výrazně ovlivněném automobilovým průmyslem.

As a lecture and exhibition space, it has become a hub for discussions and theory, artistic interventions, workshops, happenings, audiovisual projects and symposia. The space also organizes concerts of electronic, improvised and contemporary classical music, as well as original and experimental theater. The 4AM platform has produced numerous projects which have become an important part of the cultural scene in Brno and have also had international impact.

Argentum Vivum

The Argentum Vivum creative platform was founded in 2008 by a collective of artists headed by experimental filmmaker Martin Ježek. Its objective is to support and build a community for creating independent audio-visual works exclusively using classical photochemical methods. Currently, they are building a fully equipped film laboratory which would facilitate access by visual artists to the processing of analogue film material. A central motive of this original initiative is to spread awareness and keep the memory of working with film material alive, as well as to develop a shared community experience. An additional aim is to dispel the myth that film material is expensive or not readily available. The platform organizes introductory workshops for art students which cover the fundamentals, as well as the creative potential of the photochemical process. The group has also managed to develop its own film emulsion which allows one to work with the photochemical process without having to make use of commercially distributed products.

Galerie svatého Havla

The Gallery of St. Havel was founded in 2017 by the parish community of the Evangelical Church of Czech Brethren with the intent to create an independent cultural space and to expand local cultural production in a city which is otherwise dominated by the automobile industry. The program dramaturgy mostly takes place through the volunteer work of local priest Jonatan Hudec, academic painter Martin Herold and promoter

Dramaturgii programu dobrovolnický připravují zejména místní farář Jonatan Hudec, akademický malíř Martin Herold a propagátor Jiří Dalecký s pomocí mnoha dalších dobrovolníků. Program galerie otevírá prostor k setkávání lidí různých sociálních vrstev. Sbor mimo jiné pořádá multižánrový festival *Havloděj*, fair-tradový trh, přednášky zaměřující se na aktuální celospolečenská témata, nebo projekce filmů z festivalu *Mental Power*.

Jiří Zemánek

Historik umění, kurátor, publicista a kulturní aktivista Jiří Zemánek (nar. 1953) je v českém kulturním kontextu nepřehlédnutelnou a všestrannou osobností, inspirující umělce, kurátory a další kulturní aktéry napříč generacemi. Zabývá se českým moderním a současným uměním, zejména sochařstvím, akčním a zemním uměním, dějinami kinetismu a uměním nových médií. Zajímá se také o přesahy umělecké tvorby do oblasti ekologie a spirituality, dále o otázky proměny paradigmatu a integrální kultury. Jiří Zemánek s výtvarným uměním pracuje v mnohem širším kontextu, než jak je v úzce vymezeném oboru „dějin umění“ zvykem. Dlouhodobě v umění zviditelňuje jeho pozapomenutou schopnost léčit, měnit naše vědomí a nacházet příběh.

Ve svém mnohovýrovnatém díle propojuje umění, spiritualitu, přírodu, kulturu a globální environmentální témata. Do středoevropského prostoru přenáší myšlenky euroamerických ekofilosofů a kosmologů, hledajících možná východiska z globální krize. Jádro Zemánkova nového pohledu je vize vzájemně propojeného, vícerozměrného „živého světa“, jež pojímá přírodu, tj. lidmi nestvořený svět, nejen jako součást, ale jako pramen naší kultury a našeho lidství. Jiří Zemánek připravil k vydání dvě knihy amerického eko-filosofa Davida Abrama a založil dvě občanská sdružení – *PILGRIM* a českou sekci *Budapešťského klubu*. Úzce spolupracuje s řadou mezinárodních

Jiří Dalecký, whose efforts are aided by many other volunteers. The gallery's program opens a space for the meeting of people from various social classes. The community also organizes the multi-genre festival *Havloděj*, a fair-trade market, lectures focused on contemporary social themes, as well as film screenings of the *Mental Power* festival.

Jiří Zemánek

Art historian, curator, publicist and cultural activist Jiří Zemánek (b. 1953) is a uniquely important person on the Czech art scene, having inspired artists, curators and other cultural actors of all generations. He focuses on Czech modern and contemporary art, especially sculpture, action and earth art, the history of kineticism and new media art. He is also interested in the connections of artistic practice with ecology and spirituality, as well as the question of paradigm shifts and the concept of integral culture. In his art, Jiří Zemánek works in a much broader context than that which is usually accommodated within the field of “art history.” He has resurfaced the forgotten fact that art has the ability to heal, to shape the mind and to frame a story.

In his multi-tiered body of work, Zemánek connects art, spirituality, culture and environmental themes. He brings the thoughts of European and American eco-philosophers and cosmologists, who seek possible solutions to the global crisis into the central European context. The core of Zemánek's new perspective is a vision of the mutually-interrelated, multi-dimensional “living world” which comprises nature (that part of the world not created by human artifice) not only as a component, but rather as the very source of our culture and our humanity. Jiří Zemánek has prepared two books by the American eco-philosopher David Abram for publication, and has founded two civic associations, which include *PILGRIM*, and the Czech section of the *Budapest Club*. He closely collaborates with a number of international associations and individuals of a similar focus, such as *The Alliance for Wild Ethics* of American philosopher and ecologist David Abram, *Europäischen Akademie der Heilenden Künste* of Johannes Heimrath and American astronomer and psychotherapist Stephan Martin.

Luxfer Open Space

The East Bohemian Luxfer Gallery was founded in 2010, and focuses on the local presentation of contemporary art. It thus aims to help decentralize the Czech art scene. The experimental platform provides contemporary artists opportunities to experiment and do research, and thus plays an important role in the communication between the center and the region. The association organizes exhibitions of contemporary

sdružení i jednotlivců podobného zaměření, například s *The Alliance for Wild Ethics* amerického filosofa a ekologa Davida Abrama, *Europäischen Akademie der Heilenden Künste* Johannese Heimratha a americkým astronomem a psychotherapeutem Stephanem Martinem.

Luxfer Open Space

Východočeská galerie Luxfer započala svůj provoz v roce 2010 a zaměřuje se na místní prezentaci současného umění s cílem přispět k decentralizaci umělecké scény. Experimentální platforma současným uměleckým tendencím slouží k výzkumu a experimentům, a jedinečným způsobem přispívá k vzájemné komunikaci mezi centrem a regionem.

Spolek organizuje výstavy současného umění a edukační aktivity, které zlepšují povědomí veřejnosti o současném umění. Pořádá umělecké rezidenční pobyty, symposia a ateliéry. Kolektiv organizátorů a kurátorů spolupracuje s podobnými subjekty v České republice i v zahraničí a od svého vzniku uskutečnil téměř 30 hlavních výstav, zahrnujících jak osobnosti české umělecké scény, tak i autory spojené s regionem.

Promejto

Východočeský spolek Promejto byl založen v roce 2014. Svými aktivitami vtahuje místní obyvatele do diskuzí nad tvorbou a ochranou kvalitního městského prostředí. Organizuje komentované procházky městem, debaty o umění ve veřejném prostoru nebo semináře o smyslu a možnostech koncepčního rozvoje města, na které zve zástupce současné umělecké scény a městské zastupitele. Kultivuje přirozené komunitní vazby sousedskými slavnostmi, při kterých ožívají ulice uměním, výtvarnými dílnami, autorským čtením a happeningy. Ve své programové nabídce uplatňuje progresivní přístupy a formy práce s veřejností a komunitou.

art and educational activities which aim to improve public awareness of contemporary art. It organizes art residencies and symposia, and it also runs studios. The collective of organizers and curators collaborates on similar projects, both in the Czech Republic and abroad. Since its founding, it has organized almost 30 stand-alone exhibitions which included major Czech artists as well as local artists from the region.

Promejto

The East Bohemian association Promejto was founded in 2014. Its activities aim to draw local people into a discussion about how to foster and protect a beneficial urban environment. They organize guided tours through the city, discussions on art in the public space and seminars about the meaning and potential of the city's conceptual development, to which they invite representatives of the contemporary art scene as well as city authorities. They also cultivate natural community relationships through local neighborhood festivals during which the streets are filled with art, art workshops, literary readings and other diverse events. Their program is always predicated on a progressive approach and working directly with the general public and the community.

Synth Library

Synth Library is a Prague-based independent initiative with international ambitions, led by musician, curator, music publicist and activist Marie Čtveráčková, alias Mary C. The synthesizer library has been active in Prague since 2018 and is the first library of its kind modeled on the original American *S1 Synth Library* in Portland (Oregon, US), founded by Alissa DeRubeis. It is a space for experimentation, sound art, composition, and theory. The library is run on a strictly not-for-profit basis and cultivates a communal atmosphere with a strong educational focus catering to children, adults, as well as the expert and general public. The courses they offer focus not only on the creation of

Synth Library

Synth Library je pražská nezávislá iniciativa s mezinárodním přesahem vedená hudebnicí, kurátorkou, hudební publicistkou a aktivistkou Marií Čtveráčkovou alias Mary C. Knihovna syntezátorů působí v Praze od května 2018 jako první sesterská knihovna původní americké *S1 Synth Library* v Portlandu, kterou založila Alissa DeRubeis. Je místem pro hudební experimenty, zvukové umění, komponování i studium teorie. Knihovna je vedena striktně na nekomerčním základě, má komunitní charakter a silný edukační záběr cílený na dospělé, děti, odbornou i laickou veřejnost. Obsahem kurzů je nejen tvorba elektronické hudby, ale i propagace dnes již opomíjených hudebních technologií. Organizátorky zapojují knihovnu do mezinárodní sítě rezidencí a výměnných programů, pedagogicky se účastní například festivalu *Superbooth* v Berlíně. Pojízdné nahrávací studio Mary C a Martina Tvrdého se vydává se svými workshopy do vyloučených lokalit, nízkoprahových center a dětských domovů. Na organizaci kurzů spolupracuje s *Aeroškola*, projektem pro audiovizuální výchovu.

Za Opavu

Za Opavu je etablovaný a dlouhodobě působící spolek profilující se jako všestranný organizátor místního kulturního a společenského života ve Slezsku. Jeho primárním cílem je ochrana kulturního dědictví, životního prostředí a zdravých životních podmínek ve městě Opavě a jeho okolí. Spolek systematicky mapuje a zachraňuje ohrožené památky kraje a vydal také *Průvodce památkami pro děti*. Členové spolku aktivně vystupují jako kulturně politická opozice vedení města, komentují koncepci kultury v Opavě a také její územní plán. Od roku 2007 spolek Za Opavu uděluje *Cenu J. M. Olbricha* za kvalitní architektonický počín, který každým rokem střídá posuzování rekonstrukcí a novostaveb regionu. Každoročně pořádá *Opavské noční kupé*, které je variací na celosvětově pořádaná setkání *Pecha Kucha Night*. Členové spolku spolupracují s dalšími důležitými uměleckými a kulturními iniciativami kraje (například s *Bludným kamenem*, oceňným grantem *Perpedes* v roce 2017). Programové zaměření spolku zahrnuje další různorodé aktivity jako promítání dokumentárních filmů, příměstské tábory a edukace dětí, správa a vzdělávací program komunitní zahrady.

electronic music, but also on the promotion of bringing otherwise forgotten music technologies to light. The organizers link their library to an international network of residency and exchange programs, and they also participate as pedagogues, such as their participation in the Superbooth festival in Berlin. Mary C. and Martin Tvrdý's traveling recording studio hosts workshops in excluded localities, social centers and orphanages. In organizing their courses, they also collaborate with *Aeroškola*, a project for audiovisual education.

Za Opavu

The association Za Opavu (For Opava) is a long-standing project which has built itself a profile as a general organizing force behind Silesia's local cultural and social scene. The main goal of the association is to protect the cultural heritage, natural environment and healthy living conditions of the city of Opava and its environs. The association systematically maps and protects the region's threatened historical sites and has also published the *Children's Guide to Historical Sites*. Members of the association actively figure as the cultural political opposition to municipal authorities, offering their commentary on how culture is conceptualized in Opava, as well as on city planning projects.

Since 2007, Za Opavu has been awarding the *J. M. Olbrich Award* for high-quality architectural projects, and has also worked to evaluate the region's renovation and construction works. Every year, they organize the *Opavské noční kupé* (Opava Night Train) which is a variation on the worldwide *Pecha Kucha Night* gatherings. The society's members collaborate with the region's important artistic and cultural initiatives (such as *Bludný kámen*, a 2017 *Perpedes* laureate). The focus of Za Opavu's program also includes various activities such as film screenings, administration, urban camps and children's education,

3. ETÁŽ JAKO SLUŽBA MÍSTU

Vysoké stropy, obrovská okna, původní dřevěné podlahy, velkorysost a funkční minimalismus upoutají pozornost při první návštěvě třetího podlaží bývalé textilní továrny v Rožnově pod Radhoštěm. Místní studio Henkai architekti jej proměnilo v ojedinělý komplex ateliérů, dílen a kanceláří pro kreativní jedince a menší tvůrčí kolektivy. Spojením silné myšlenky architektů a vstřícné podpory současného vlastníka získalo město nový živý prostor pro pořádání výstav a setkávání místní tvůrčí komunity. O tom, jak se vytváří a podporuje zdejší nezávislá kultura, mluvíme s jednou z hlavních postav neformálního uskupení 3. Etáž Vendulou Tůmovou.

3. ETÁŽ IN SERVICE TO THE PLACE I'M FROM

High ceilings, huge windows, original hardwood floors – the grandiose proportions are supported by a functional minimalism which immediately draws the visitor's attention. We are on the third floor of a former textile plant in Rožnov pod Radhoštěm. Local firm Henkai Architects has transformed it into a complex of studios, workshops and offices for creative individuals and small artistic collectives. The marriage of the architects' vision, coupled with the generous attitude of the current owner, has given the city a new, vibrant space, perfect for exhibitions and for networking for the local arts community. We talked with Vendula Tůmová, one of the main people in charge of the informal 3. Etáž (Third Floor) collective, about what it means to create and support local alternative culture.

Jak vznikala a vzniká 3. Etáž?

Mladí architekti ze studia Henkai se po studiích vrátili z Prahy a společně s fotografickým studiem mého muže BoysPlayNice hledali v Rožnově prostor na práci. Dlouho marně, až pak našli volné prostory v komplexu bývalé Brillovy mechanické továrny na pletené a stávkové zboží. Oslovili současného vlastníka prostor Pavla Sasáka, majitele firmy Stroza, a ten jim nabídl hned celé jedno patro o rozloze 600 m². To bylo ale na dvě studia moc. Nakonec se domluvili, že by v celém poschodí mohli mít zázemí kreativci, ale za určitých podmínek.

Za jakých?

Dohoda byla taková, že Pavel bude rekonstrukci financovat a my uděláme studii, projekt, povedeme stavbu a pak, že se postaráme o propagaci a zbývajících nájemníků... Oslovili jsme všechny naše známé, umělce a kamarády, s tím byla spojená první výstava v prostorách továrny. Iniciativa vzbudila velkou pozornost a o ateliéry byl zájem, nic podobného totiž v Rožnově nebylo. A jeden z našich přátel z Henkai architekti, Michal Nejezchleb, který později tragicky zemřel, vymyslel, že by se jeden otevřený prostor dal využívat pro nekomerční galerii. A Pavel s tím souhlasil.

Na jakém principu funguje 3. Etáž?

Celá 3. Etáž funguje na nějakém vnitřním chtění. My jsme se sami sobě ani jiným k ničemu nezavázali, musí to jít životem s námi, s naší prací a našimi rodinami. Tím, že je nás tam více, střídáme se, to je na tom hezké a podstatné. Každý z nás má totiž ještě svoji obživu a jiný okruh zájmů – malbu, grafiku, fotografii... Když někdo zjistí, že na organizování najednou nemá kapacitu, má náročné pracovní období, nebo má hodně malé děti, tak jde na chvíli stranou a iniciativu převezme někdo jiný. Dalším principem je jednoduchost. Kdybychom měli řešit extra byrokratické věci, tak by nás to už netěšilo. V celkové strategii nebo ročním plánu výstav fungujeme jako grémium, všichni musíme souhlasit.

AF: How was the 3. Etáž formed, and how is it currently managed?

Some young architects from the Henkai studio returned from Prague after their studies and, together with the photography studio of my husband called BoysPlayNice, set about finding a space for work. They looked long and hard, but only after some time did, they find the vacant space of the former Brill factory, which used to produce woven goods and hosiery. They approached the current owner, Mr. Pavel Sasák, who is the owner of the company Stroza, and he offered them a whole floor, measuring some 600m². That was too much for just two studios. So, it was finally agreed that the entire floor could be offered to creative people, but under certain conditions.

What are those conditions?

The conditions were that Pavel would finance the renovations, and we would do a feasibility study, run the project, and would lead the construction, and then take care of the promotion and the remaining tenants.

We approached our acquaintances, artists and friends, and made a presentation in the factory space, the first of many. The initiative drew a great deal of attention and many people were interested in the studios, as there was nothing similar in Rožnov. And one of our friends from Henkai Architekti, Michal Nejezchleb, who later died tragically, came up with the idea to use one of the open spaces as a non-commercial gallery. And Pavel agreed.

How does 3. Etáž operate?

The entire 3. Etáž project works on the principle of internal initiative. We did not commit ourselves to anything, so this inner desire must be part of every aspect of our life, our work and family included. There are more of us here, we exchange roles, which is nice and also very important, because each of us also has some livelihood to keep up, and of course their own hobbies, like painting, graphics, photography... When someone finds themselves in a situation where they might not be able to help out, let's say they are having a busy time at work, or they have very small children, they step aside for a while and the initiative is taken up by someone else. Another principle we keep to is simplicity. If we were to worry about hardline bureaucracy, we would lose interest in it. In the overall strategy for our yearly plan, we work as a board, and everyone has to agree on a course of action.

Who is part of the inner circle right now?

It's mostly myself, though not long ago it was my husband Martin, who is now busy with his job. Then there's Lenka Mičolová, her husband Jan Pomykač,

Kdo nyní tvoří pevné jádro?

V současné chvíli já, před tím více můj muž Martin, který ale už nemá tolik času, dále Lenka Mičolová, její manžel Jan Pomykač, plus Daniel Baroš z Henkai architekti. Je to ale proměnlivé. V zásadě jde o tři, čtyři akční lidi, kteří táhnou ten základ.

Jak se rodí váš výstavní program?

Jsou umělci, kteří nás oslovují s návrhy sami, a pak ti, co si nosíme v hlavě. Na nich se shodneme vždy. U ostatních je to hodně o diskuzi. Jedné slečně z Rožnova jsme například řekli – ještě rok maluj a výstavu jsme odložili. Vyplatilo se a byla to pěkná akce. Vždycky ale výstavní plán projde kolečkem nás všech na 3. Etáži i těch, kdo se dění tolik neúčastní. To jsou třeba zahradní architekti nebo designéři skla. Na tipy se ptáme všech. V lednu o tom pak hodně diskutujeme. Máme svoje pravidla, nebudou tu politické akce a prosazujeme obecnou shodu na programu. Celostátní trendy nesledujeme, vycházíme z toho, co se děje v Rožnově. Myslíme si, že je tu dost kvalitních umělců. Nebyl by problém dovést kvalitní tvůrce z Prahy, Brna, ale chceme dominantu programu tvořit z umělců od nás z regionu, a spíše z těch mladších.

Jak máte rozdělené role?

Jeden z nás vystavujícího osloví, domluvíme se na termínu, Lenka udělá grafiku pozvánek a plakátů, já to posouvám dále komunikačně. Fyzickou práci domlouváme s širším okruhem 3. Etáže, když je třeba vymalovat, dotáhnout nebo instalovat obrazy. Přátelé z Rožnova napečou. Jsme vlastně relativně malá komunita spřízněnců, na vrátnici nás přezdívali intelektuální doupě ...

Co Tobě samotné dává účast na 3. Etáži?

Já si tím vybudovala domov, širší rodinu lidí, se kterými souzním a máme něco společného. Je to služba místu, ze kterého pocházím, a které můžu spolutvořit. Proto asi nemohu žít ve velkém městě. Zároveň to děláme pro nás. Před tím, než vznikla 3. Etáž, jsem odsud chtěla utéct, byla jsem nešťastná, říkala jsem mému muži – Martine odvez mě odsud... Zázemí, které jsme si díky 3. Etáži vybudovali, je strašně moc důležité.

Rozumíte motivaci vašeho mecenáše podporovat neziskový projekt?

Rád podporuje něco smysluplného. Jeho podporu jsme vítali jako perfektní věc ve srovnání s tehdejší kulturní politikou města. Nepotkávali jsme se s městem, byl to jiný svět a my nechťeli žádat o granty, z důvodů byrokracie. Myslím, že ho to baví a motivem je odpovědnost za prostor, ve kterém žijeme. Kdyby pronajal další dvě buňky, tak na tom nijak zásadně nevydělá.

and Daniel Baroš from Henkai Architekti. But it varies. Generally, there might be three or four active people who keep the whole thing running.

How do you create your exhibition program?

There are artists who come to us on their own and have proposals, and then we have some ideas of our own. We always agree on those. It's about fostering discussion – we for example advised one woman from Rožnov to give her work another year and postponed her exhibition. And it turned out great. But the exhibition plan always goes through all of 3. Etáž, as well as those who might not be fully involved. That means garden architects, for example, or glass designers. We ask everyone about tips and ideas. And in January, we talk about it a lot. We have our rules: there will be no political events, and we generally try to agree on the program. We do not follow national trends but draw on what is happening in Rožnov. We think that there are many good artists here as well. It wouldn't be a problem to get makers from Prague or Brno, but we want the majority of the program to comprise artists from the region, and ideally to feature the young generation.

How do you divvy up your roles?

One of us approaches the artist, we agree on a date, Lenka creates the graphic material for invitations and posters, and I forward it through our communication channels. We agree on the physical work which needs doing by the wider circle of 3. Etáž, like when we need to paint walls, or install paintings. Our friends from Rožnov bake things for catering. We are basically a fairly small community of like-minded people. The reception refers to us as the intellectual lair.

What do you personally get from working on 3. Etáž?

I have made a home here and found a wider circle of people with whom I resonate and share something in common. It is a service to the place I'm from, and which I am thus able to co-create. Maybe that's why I couldn't live in a bigger city. We also do it for ourselves. Before 3. Etáž came around, I wanted to run away from here, I was unhappy. I used to tell my husband, "Martin, take me away from this place." The home I found thanks to 3. Etáž is very important.

Do you understand the motivations of your patron and his continued support for a non-profit project?

He likes supporting something that makes sense. We welcomed his support as the perfect thing for us, as we can compare it to the municipality's former policy on culture. We did not interact with the city, as it was a different world, and we didn't want to ask for grants

Dal to spřízněným lidem, a když se sejdou naši přátelé a jeho přátelé na pěkné vernisáži, vznikne večer, který je pro všechny důležitý, to nám všem dává smysl.

Jaký máte spolu vztah?

Pavel má živý zájem o dění, když něco potřebujeme, vždycky má pro nás pozornost. Do programu ale nijak nezasahuje. Máme vůči němu dluh, málo ho informujeme. V tomto jsme nedůslední. Několikrát nám naznačil, že by byl rád, kdyby věděl, co plánujeme. Určitě by chtěl seznam akcí a mít přehled. Je extrémně hodný.

Máte za sebou pět let. Když se otočíš, byly vaše představy v něčem naivní, nebo se naopak vše naplnilo tak, jak jste to plánovali?

Za mě je to pořád stejné. Řekli jsme si, že budeme držet určitou úroveň, nebudeme vystavovat každého, kdo projeví zájem. Pak máme pravidlo apolitičnosti. Také jsme si vytkli, že náš program bude multižánrový, protože Rožnov je malé město a lidem chceme ukázat, co se děje dobrého v různých médiích. Výstava trvá alespoň dva měsíce, někdy i déle, vystavované věci si potřebujeme dostatečně užít. Navíc tím, že nejsme instituce a 3. Etáž jede na spontánním základu, nemusíme nutně hledat náhradu, když třeba umělec odřekne.

Stále se berete jako opozice vůči městu?

Za dobu existence 3. Etáže se město proměnilo k lepšímu. Po volbách se na radnici dostali progresivnější mladší lidi z hnutí Zdravý Rožnov, lidé ze zastupitelstva chodí na naše vernisáže. Zvykli jsme si na sebe a rostli jsme do povědomí města. Je moc příjemné, když například potřebujeme promítací techniku, tak zajdeme do místní knihovny, nebo když oni potřebují větší prostor na akce, tak se koná u nás. Podobně přirozeně přátelsky fungujeme s hudebním spolkem Fújaré, který zajišťuje ve 3. Etáži hudební program.

due to the bureaucracy that that entails. I think he enjoys it, and his motive is the feeling of responsibility towards the place where we live. If he rented out another two cubicles, he wouldn't make much of a profit from it. So he gave it to like-minded people, and when his and our friends meet at a nice vernissage, it creates an evening which is important for both sides, and that gives us reason to continue.

What kind of relationship do you have with the owner?

Pavel is very interested in what is happening here, and when we need something, he always makes time to listen to us. But he is not involved in the creation of the program.

We need to start informing him a bit more about what happens here. We don't do it regularly, and that should change. He sort of indicated that he would like to know more about what goes on here. I think he would like to have a list of events. He is very nice.

You've been running the space for five years. Looking back, were your early visions in any way naïve, or did things go exactly the way you planned?

It's been the same for me all this time. We told ourselves we would keep to a certain standard, and that we would not exhibit just anyone who might be interested. And then we have a rule on being apolitical. We also intended our program to consist of multiple genres, because Rožnov is a small town and we want to show people the good things that are happening through various media. An exhibition lasts at least two months, sometimes longer, as we need to have time to appreciate and enjoy the works on exhibit. Furthermore, considering that we are not an institution and that 3. Etáž works on a spontaneous basis, we don't necessarily have to go about finding a replacement if someone cancels on us.

Do you still consider yourself in a sort of opposition to the city council?

In the time since 3. Etáž started operating, the municipality has become more accommodating. After the elections, new and younger progressives from the Mladý Rožnov (Young Rožnov) initiative became part of the council, and the deputies often come to our exhibitions. We have become accustomed to one another and have become more integrated with the city. It is for example very nice, that when we need projection equipment, we can go to the local library, or if they need a bigger space for an event, we can host it. We have similarly friendly relations with the music community Fújaré, who provide the music program for 3. Etáž.

Spolupracujete s dalšími spřízněnými spolky?

Jsme také ve spojení se znojemským projektem Galerie a Prostor, vzájemně si házíme echa, v létě nás upozornili na divadlo jednoho herce *Cikánský boxer*, které bychom rádi přivezli do Rožnova. Komunikujeme také s lidmi z Kulturního prostoru Karnola v Hranici a jsme ve spřízněném kontaktu se Zdeňkem Liškou a Václavem Kociánem ze studia Klar, kteří ve Faunaparku (Frýdek-Místek) pořádají přednášky architektů. Tyto, a ještě další chceme pozvat a udělat ve 3. Etáži společné setkání podobných spolků, probrat mechanismy fungování, co nás štve, a jak si případně pomáhat.

Podepsalo se na programu a fungování 3. Etáže tragické úmrtí Michala Nejezchleba?

Podepsalo. Podepsalo se na všech, co tam jsme. Už nikdy to nebude mít atmosféru, jako když tam byl Michal. Nikdo nebyl taková osobnost jako on. Michal s Danem stvořili nápad na 3. Etáž a Michal byl neskutečně silná osobnost. Byl hodný člověk, šikovný architekt, skvělý muzikant, dobrý kámoš. Michalovu bonvivánskou odvahu tady nikdo nemá. Jeho charakter nám chybí a je nezapomenutelný. Byli jsme spolužáci na gymplu. Zemřel v zimě 2017. Srazil ho nešťastně vlak, když se z rána vracel domů. Měl rozloučení v Etáži. Vzduch se dal krájet. Pak jsme šli na kopec a tam jsme udělali obrovský oheň. Každý rok kolem poloviny prosince děláme výstup na Radhošť, říkáme tomu Vzpomínka na pana Nejeza.

Jak vidíš 3. Etáž za 5 let?

Zrovna teď stojíme na křižovatce. Před pěti měsíci přišel Jakub Sobotka, nový ředitel Rožnovské kulturní agentury zřizované městem, který organizoval aktuální výstavu Mariána Kotrby s tím, že chce založit v Rožnově galerii moderního umění. Řekla jsem mu, že je to hloupost. Rožnov je malý, pojďme spojit síly, my dodáme program, vy produkci. Čekáme teď na rozhodnutí města, jak se k návrhu postaví. Druhá rovina příběhu je, že tady chybí vzdělávání ve vizuální kultuře, chybí programy pro školy a sobotní programy pro matky s dětmi. Moc si přejeme tuhle situaci změnit, ale tento plán již 3. Etáž nepojme, velikostí ani charakterem, nebyl by už klid na naši práci. Pavel Sasák má jeden vhodný a větší prostor, rovněž v areálu Brillovy továrny, ve kterém by se dal edukativní program v plné míře rozvinout. Zároveň ale máme pochybnosti. Nevíme, jestli se chceme posunout z přátelského a nezávislého spolku do něčeho tak strukturovaného, závazného a pravidelného.

Půjdete do toho?

Uvidíme. Máme to rozjednané. Nejsem si jistá, oťukáváme se. Na jednu stranu bych Rožnovu přála, aby vzdělávací programy pro děti a dospělé měl, ale

Do you collaborate with any other like-minded groups?

We are in contact with the Znojmo-based collective Galerie a Prostor – we share information with each other. In the summer, for example, they informed us about a one-man theater show called *Cikánský Boxer* which we would like to bring to Rožnov. We also communicate with people from Kulturní Prostor Karnola in Hranice and we are in regular contact with Zdeněk Liška and Václav Kocián from the Klar studio who organize architectural lectures at Faunapark in Frýdek-Místek. We would like to invite these and others and create a shared meeting of similar communities at 3. Etáž, talk about our working mechanisms, our problems, and maybe offer each other help.

Did the tragic death of Michal Nejezchleb have an impact on 3. Etáž's operations?

It did. It impacted all of us who work there. It will never again have the same atmosphere as when Michal was here. He was a unique character. Michal and Dan came up with the idea for 3. Etáž, and Michal was just a very strong personality. He was a very pleasant person and highly skilled architect, a great musician, wonderful friend, and no one here has the same spark as he did. We miss his character, and we will never forget him. We were classmates in high school. He died in the winter of 2017. A train struck him when he was returning home one night. We had the ceremony after the funeral here, at 3. Etáž. The atmosphere was tense. Then we went up to the hill and made a huge bonfire. Each year around mid-December we make a trek up to Radhošť hill. We call it the Mr. Nejez Memorial.

Where do you see the 3. Etáž in 5 years?

We are at a crossroads right now. Five months ago, we talked with Jakub Sobotka, who is the new director of a Rožnov-based cultural agency supported by the municipality, and who organized the current exhibition of Marián Kotrba. And Jakub came up with the idea of founding a gallery of modern art in Rožnov. I said that it doesn't make sense – Rožnov is a small town – and that we should pool our resources: we can provide the program, you can take care of the production. We are at the moment awaiting the city's decision. The second part of the story is that we lack education in visual culture – there are no programs for school or Saturday programs for mothers with children. We would like to change this, but 3. Etáž cannot do it, as there is not enough time and space, and we wouldn't have the time to work our day jobs. Pavel Sasák has a larger, quite fitting space, which is also in the Brill factory compound, in which we could develop the educational program further. We don't

sama nevím, jestli do toho osobně jít. Co máme teď je volné, spontánní a naše. Nikomu nejsme přímo odpovědní. Agentura je progresivní a město s novým vedením se snaží dávat věci do pohybu. My jsme pro ně zárukou zkušenosti a kvalitního programu. Čekáme, jestli se město za plán finančně a produkčně postaví. Pokud ano, dáme jim svoje duše, srdce, hlavy. Už to ale nebude služba Vesmíru, něco bychom za to již dostávali...

S Vendulou Tůmovou hovořil Jan Bartoš.

know whether we want to change the friendly and autonomous community we now are, into something a bit more structured, regular, and binding.

Are you going to do it?

We will see. It's still in its initial stages. I am not yet sure, as we are still feeling each other out. On the one hand, I would like to see Rožnov have an educational program for both children and adults, but I don't know whether I personally want to do it. What we have now is fairly loose, spontaneous and ours. We are not directly responsible to anyone. The agency is progressive and the city council, with its new board, are trying to get things moving. For them, we are a guarantee of experienced and high-quality content. We are still waiting on whether the city will support the plan both financially and in terms of production. If yes, then we can give them our souls, our hearts, our heads. But it will no longer be service to the Universe, as we will be getting something in return.

Interview with Vendula Tůmová was conducted by Jan Bartoš.

REZIDENČNÍ PROGRAM

Program tvůrčích pobytů pro umělce, hudebníky, teoretiky a výzkumníky realizuje nadace Agosto Foundation již od roku 2013. Zaměřujeme se na podporu interdisciplinárních projektů a na dlouhodobý výzkum. Kurátorský výběr zahrnuje především zvukové a intermediální umění, improvizaci, experimentální film a environmentální a sociální problematiku, a to rovněž v teoretickém kontextu. Cílem rezidenčního programu je posilovat a kultivovat kulturní prostor pro aktivní, tvůrčí a mezioborové objevování a zkoumat a překračovat hranice uměleckých strategií. V roce 2019 se tvůrčí pobyty konaly na základě přímého pozvání nadace. Rezidenčního programu se zúčastnilo pět umělců a jedna kurátorka / pedagožka. Nadace poskytla rezidentům tvůrčí granty v celkové výši 224 000 Kč. Ve spolupráci s dalšími kulturními subjekty proběhla řada přednášek, prezentací, koncertů a dalších aktivit: *Punctum* (Praha), *MikroFestival & Diffractions Collective* (Praha), *GAMPA* (Pardubice), *ArtMap Bookstore* (Praha), *Vašulka Kitchen* (Brno), *FAVU* (Brno), *FAMU* (Praha), *OGV* (Jihlava), *Petrohradská kolektiv* (Praha), *Alternativa festival* (Praha), *Prague College* (Praha) a *Kino Ponrepo NFA* (Praha).

Rezidenční program byl v roce 2019 realizován za finanční podpory *Ministerstva kultury ČR* ve výši 300 000 Kč.

RESIDENCY PROGRAM

The Agosto Foundation program of creative residencies for artists, musicians, theoreticians and researchers has been running since 2013. The Foundation focuses on supporting interdisciplinary projects and on long-term research. The curatorial selection includes mainly sound and intermedia art, improvisation, experimental film and environmental and social issues, addressed also within a theoretical context. In 2019, participation in the residency program took place upon an invitation from the Agosto Foundation. Five artists and one curator and teacher participated in the residency program. The Foundation provided residents with creative grants in the total amount of 240,000 CZK. Many lectures, presentations, concerts and other activities took place in cooperation with other cultural subjects, such as: *Punctum* (Prague), *Prague Microfestival & Diffractions Collective* (Prague), *GAMPA* (Pardubice), *ArtMap Bookstore* (Prague), *Vašulka Kitchen* (Brno), *FAVU* (Brno), *FAMU* (Prague), *OGV* (Jihlava), *Petrohradská kolektiv* (Prague), *Alternativa festival* (Prague), *Prague College* (Prague) and *Cinema Ponrepo NFA* (Prague).

In 2019, the residency program was supported by the *Ministry of Culture of the Czech Republic* in the total amount of 300,000 CZK.

Félix Blume

Félix Blume je zvukový umělec a zvukový inženýr, který pracuje v oblasti videa, instalace a rozhlasové tvorby. V současné době pracuje a žije v Mexiku a ve Francii.

Jeho práce se zaměřují na poslech, upozorňují na podstatnost zvukové zkušenosti a nabízejí odlišné způsoby vnímání. Blume zvuk používá jako výchozí materiál nejen zvukových prací, ale i videí, akcí a instalací. Spolupracuje s různými umělci (např. s Francisem Aljsem) a s komunitami. Veřejný prostor je pro něj kontextem tvorby. Zkoumá mýty a to, jak jsou reflektovány v současných jazycích, v přírodních i městských souvislostech. Zajímá ho také, o čem vypovídá hlas mimo slova.

Jeho pořady vysílaly rozhlasové stanice po celém světě a jeho díla byla vystavena v institucích jako je *Centre Pompidou*, nebo *Musée d'Orsay*. Film *Kurupira*, *bytost lesa* získal cenu *Soundscape*. V roce 2018 získal *Cenu Pierra Schaeffera* za práci *Los Gritos de México* na soutěži *Phonurgia Nova*. V téže roce realizoval během symposia na pobřeží ostrova Krabi v Thajsku prostorovou zvukovou instalaci s názvem *Pověsti moře* – šlo o hudební nástroj konstruovaný ze stovek bambusových píšťal. Zúčastnil se řady mezinárodních festivalů a výstav jako *LOOP* a *CCCB* v Barceloně (2015), *Tsunami Arte Sonoro* v Chile (2015 a 2018), *Fonoteca Nacional* v Mexiku (2016), *Ex Teresa* (2016), *CTM* v Berlíně (2017), Festivalu *Belluard* (2018), *Arts Santa Monica* v Barceloně (2018), nebo *Bienale* v Thajsku (2018).

28. února 2019 měl Félix Blume autorskou prezentaci na *Prague College* v rámci série *VALS – Visiting Artists and Lecture Series*.

1. března 2019 proběhla také jednodenní dílna na FAMU, kde Félix Blume podrobně představil svůj přístup k práci se zvukem a ukázky své tvorby pro film a video dokumenty. Uvedl také sekvence z filmů, na nichž samostatně pracoval a detailně vysvětlil metody založené především na terénních nahrávkách.

4. března 2019 Félix Blume osobně uvedl své filmy v Kině Ponrepo, včetně posledního snímku *Curupira*, *creature of the woods*.

Félix Blume obdržel rezidenční grant ve výši 19 000 Kč.

www.felixblume.com

Félix Blume

Félix Blume is a sound artist and a sound engineer who works in the fields of video, installation and radio production. Blume currently works and lives in both Mexico and France.

His work focuses on listening, highlighting the essence of sonic experience and offering different forms of perception. Blume also uses sound as the basic material for his videos, events and installations. He collaborates with various communities and artists (such as Francis Alj's), using the public space as a context within which to explore and present his work. He is interested in myths and interpretations, in human dialogue in both inhabited natural and urban contexts, and in what voices can say by going beyond words.

Blume's sound works have been broadcast on the radio around the world and exhibited in places such as the *Centre Pompidou* and the *Musée d'Orsay* (Paris). He was awarded the *Soundscape Prize* for his last video work *Curupira*, *creature of the woods* and the *Pierre Schaeffer Prize* for his work *Los Gritos de México* at *Phonurgia Nova*.

Anamaria Pravicencu

Anamaria Pravicencu je zvuková umělkyně, zakladatelka a organizátorka řady hudebních a kulturních iniciativ v Rumunsku.

Mezi projekty, na kterých se podílí, patří například kulturní asociace *La moitié pleine*, která se zaměřuje na výzkum a vzdělávací programy současné kultury, speciálně na experimentální hudbu (*Sambata Sonora*), zvuk a současný komiks (knihkupectví a nakladatelství *Jumătatea plină*). *Sambata Sonora* je platforma pro experimentální poslech, zprostředkovává nové cesty ke strukturám, kontextům, historii, kuriozitám, tichu a koncentraci. Součástí jejích aktivit jsou i přípravy nové zvukové a hudební výzkumné laboratoře, experimentálního rádia a studijního programu zaměřeného na zvukové umění. Další iniciativou je zvukový archiv *Semi Silent*, který sdružuje nejen rumunské, ale i zahraniční zvukové umělce a experimentátory. *Semi Silent* nabízí zároveň funkci podcastu a labelu, připravuje koncerty zaměřené na současnou hudební tendence a zvukové umění a rezidenční pobyty.

In 2018, Blume created a site-specific sound installation entitled *Rumors from the Sea*, composed of a hundred bamboo flutes on the coast of Krabi, a work commissioned for the Thailand Biennale. He has participated in international festivals and exhibitions, such as *LOOP* and *CCCB* in Barcelona (2015), *Tsunami Arte Sonoro Chile* (2015, 2018), *Fonoteca Nacional Mexico* (2016), *Ex Teresa Mexico* (2016), *CENTEX Chile* (2017), *CTM Berlin* (2017), *Belluard Festival* (2018), *Arts Santa Monica Barcelona* (2018) and *Thailand Biennale* (2018), among others.

On February 28, 2019 Félix Blume gave an original presentation as part of a series of lectures at Prague College. (VALS – Visiting Artist and Lecture Series).

On March 1, 2019 Blume conducted a one-day workshop at FAMU, where he presented in detail his approach to working with sound, as well as demonstrations of his work for film and video documentaries. He also presented film sequences on which he worked independently and explained in detail his methods, primarily based on field recordings.

On March 4, 2019 Félix Blume personally presented his films at Cinema Ponrepo, including the latest film *Curupira*, *creature of the woods*.

Félix Blume received a residency grant of 19,000 CZK.

<http://www.felixblume.com/>

Anamaria Pravicencu

Anamaria Pravicencu is a sound artist and initiator of several musical and cultural initiatives in Romania.

Her projects include the cultural association *La moitié pleine*, which focuses on research and educational programs in contemporary culture, especially experimental music (*Sambata Sonora*), sound and contemporary comics (bookstores and publishers *Jumătatea plină*). *Sambata Sonora* is a platform for experimental listening, providing new paths to structures, contexts, history, curiosities, silence and concentration. Its activities include the preparation of a new sound and music research laboratory, experimental radio and a study program focused on sound art. Another initiative of hers is the *Semi Silent* sound archive, which brings together not only Romanian but also foreign sound artists and experimenters. *Semi Silent* offers a podcast, serves as a label, prepares concerts focusing on contemporary musical tendencies and sound art, and offers residency program, as well. Pravicencu used her Prague residency to establish new avenues

Pražský rezidenční pobyt Pravicencu využila hlavně k navázání nové spolupráce a k prozkoumání české hudební experimentální scény. Anamaria se také aktivně věnuje akustické ekologii. Představila svůj dlouhodobý projekt zaměřený na zvukové znečištění oblasti kolem parku Cismigiu v Bukurešti, připravila poslechové večery pro pražský *Mikrofestival* (27. dubna 2019, Žižkostel), pro zvukovou galerii *IGLOO* se speciálním výběrem terénních nahrávek rumunského venkova (24. dubna 2019, *Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě*) a pro *Galerii města Pardubic* připravila mix improvizované hudby s vybranými zvukovými kompozicemi od předních zvukových umělců (24. května 2019, *GAMPA, Muzejní noc*, Pardubice).

Anamaria Pravicencu obdržela rezidenční grant ve výši 44 400 Kč.

<http://semisilent.ro/>
<http://sambatasonora.blogspot.com/>

Chris Hill

Chris Hill je kurátorkou médií, umělkyní a pedagožkou, která momentálně působí v Kalifornském institutu umění (ateliér film / video).

Na začátku 80. let studovala u Steiny a Woodyho Vašulkových na State University of New York v Buffalu. Je kurátorkou *Surveying the First Decade*, kolekce raných děl amerického video artu a alternativních médií (1996). V polovině 90. let učila na *FaVU* v Brně, poté na *Antioch College* v Ohiu, kde působila také jako režisérka společně s japonskou teoretičkou médií Keiko Sei během roku 2000. Její publikace a mediální práce zkoumají dokumentární média zaměřující se na krizi ve vězeňském sektoru v USA, na práce současných umělců v kontextu experimentálního filmu a videoartu raných 70. let. Na konci 90. let, ve spolupráci s *Nadací pro současné umění* v Praze, Hill vedla a editovala soubor rozhovorů s českými umělci, kteří začínali pracovat s videem, a s aktéry paralelní kultury před rokem 1989 v České republice (viz autorčin česko-anglický webový projekt z roku 1998 – *Putování po českých zemích*).

Chris Hill v současné době spolupracuje na vznikajícím programu *Vašulka Kitchen* v Brně, mimo jiné se však věnuje i včelařství a v Čechách realizovala projekt *Učení se od včel – navigace v osobním archivu* (pracovní název). Ambicí je připravit dokumentaci dvacetiletého osobního archivu narativních fragmentů, který zahrnuje desítky rozhovorů, dopisů a pohlednic, do výsledné video eseje. Ta má rovněž obsahovat rozhovory se včelaři a apitherapisty z roku 2019 a další nepublikované záznamy z poloviny 90. let,

of cooperation and explore the Czech experimental music scene. She is also actively involved in acoustic ecology. Pravicencu presented her long-term project about sound pollution in the area around Cismigiu Park in Bucharest, prepared listening evenings for the Prague *Microfestival* (April 27, 2019, Žižkostel), for the *IGLOO* sound gallery with a special selection of field recordings in the Romanian countryside (April 24, 2019 in Jihlava) and for the *City Gallery of Pardubice*, she prepared a mix of improvised music with selected sound compositions from leading sound artists (May 24, 2019, *GAMPA, Museum Night*, Pardubice).

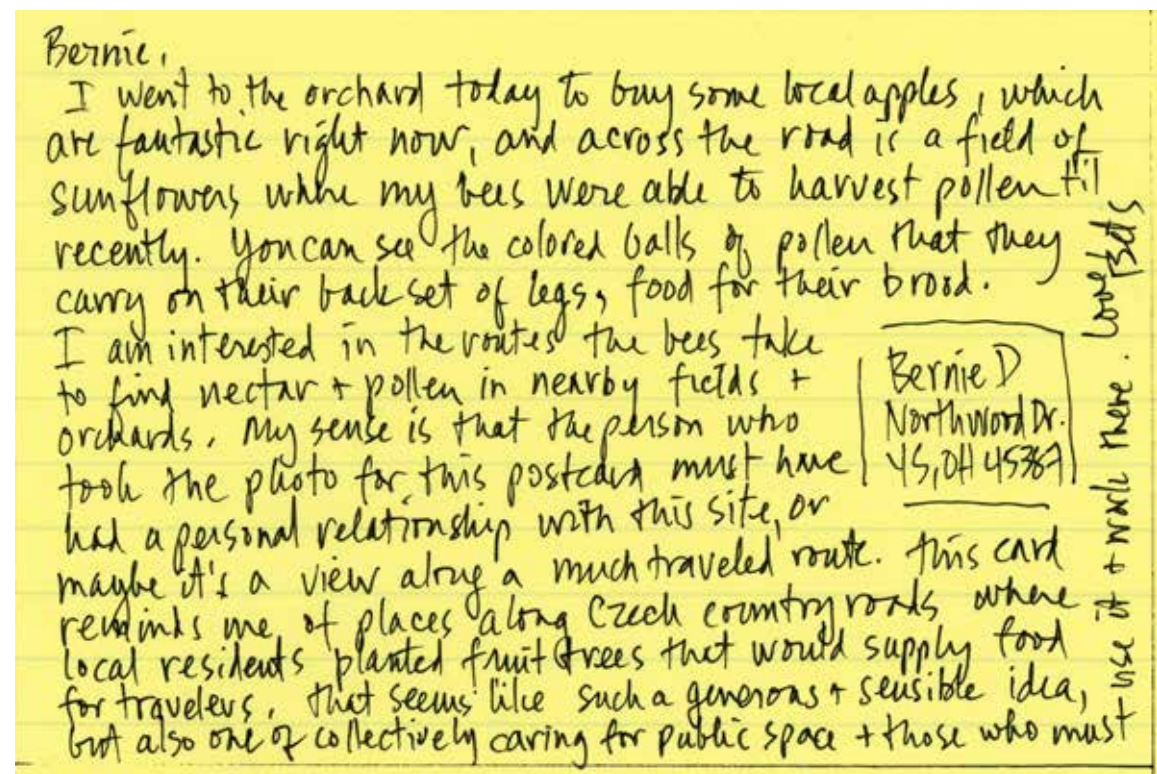
Anamaria Pravicencu received a residency grant of 44,400 CZK.

<http://semisilent.ro/>
<http://sambatasonora.blogspot.com/>

Chris Hill

Chris Hill is a media curator, artist and educator, and currently teaches and serves as Associate Dean in the Film/Video School at the California Institute for the Arts.

Hill was a student of Steina and Woody Vašulka at the State University of New York in Buffalo in the early 1980s. Chris Hill has curated an extensive video art and alternative media collection *Surveying the First Decade* (1996). She taught at *FaVU* (Brno) in the mid-1990s, later at *Antioch College* in Ohio, where she also worked as a director together with Japanese media theorist Keiko Sei. Her publications and media work have investigated documentary media on the U.S. incarceration crisis, the work of contemporary artists that re-embodies experimental film and grassroots video projects of the early 1970s. In the late 1990s, in collaboration with the *Foundation for Contemporary Art in Prague*, Hill conducted and edited a series of interviews with Czech

doplněné o nové pohlednice, které umělkyně vytváří ze své sbírky fotografií a zpráv o chovu sociálního hmyzu ve střední Evropě a jejich přepravě do Severní Ameriky evropskými přistěhovalci. Výběr rozhovorů a pohlednic souvisí také s mapováním kulturní výměny mezi střední Evropou a Spojenými státy (např. úvahy o českých indiánských / kovbojských komunitách před rokem 1989).

Chris Hill se účastnila panelové diskuze společně s Tomášem Rullerem a Jenniffer DeFelice o umění v postmediální, postinternetové a postpravdivé době v brněnské *Vašulka Kitchen* (Kulatý stůl s Christine Hill, 23. července 2019, *Vašulka Kitchen*, Brno), kde také představila svůj projekt v širším kontextu. Diskutovala také s americkým astronomem Stephanem Martinem a historikem a environmentalistou Jiřím Zemánkem v pražském knihkupectví *ArtMap* (7. srpna 2019).

Chris Hill obdržela rezidenční grant ve výši 39 000 Kč.

<https://filmvideo.calarts.edu/faculty-and-staff/chris-hill>
<https://www.agosto-foundation.org/cs/kulaty-stul-s-christine-hill>

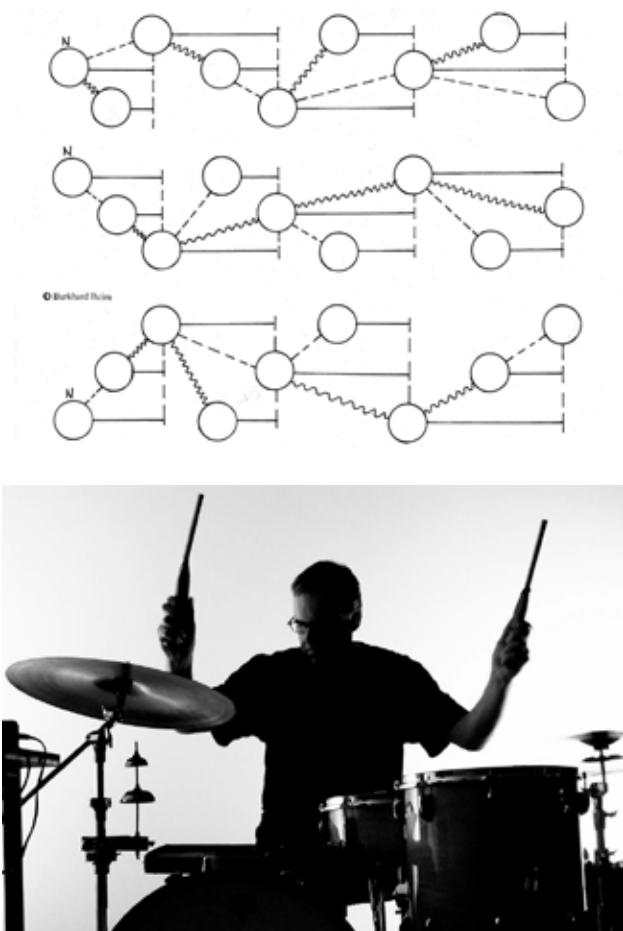
Burkhard Beins

Burkhard Beins je německý skladatel a performer experimentální hudby, známý především svým per-

artists who were working with video and with actors in parallel culture before 1989 in the Czech Republic (see author's Czech-English web project from 1998 – *Walking Trips in Czech Lands*).

Chris Hill is currently involved in the emergent project *Vasulka Kitchen* in Brno. She is also engaged in beekeeping, and in Czech Republic has implemented the project *Learning from Bees: Navigating In a Personal Archive* (working title) which is also planned to include interviews with beekeepers and apitherapists from 2019 and other unpublished records from the mid-1990s, supplemented by new postcards created by the artist from her collection of photographs, in addition to reports on social insect breeding in Central Europe and their transport to North America by European immigrants. The selection of interviews and postcards is also related to the mapping of cultural exchange between Central Europe and the United States (e.g. reflections on Czech Indian / cowboy communities before 1989).

Chris Hill attended a panel discussion with Tomáš Ruller and Jenniffer DeFelice on art in post-media, post-internet and true time at *Vasulka Kitchen* in Brno (Round Table with Christine Hill, July 23, 2019, *Vasulka Kitchen*, Brno) where she also presented her project in a broader context.

She also took part in a discussion with American astronomer Stephan Martin and historian and environmentalist Jiří Zemánek at Prague's ArtMap bookshop (August 7, 2019).

Chris Hill received a residency grant of 39,000 CZK.

<https://filmvideo.calarts.edu/faculty-and-staff/chris-hill>

Burkhard Beins

Burkhard Beins is a German composer and experimental music performer, best known for his percussive art combined with selected sound objects. He often performs with live electronics and analog synthesizers and has conceived many interactive sound installations.

Since the late 1980s, Beins has performed at internationally renowned venues and festivals throughout Europe, America, Australia and Asia and has been artist in residence at EMS Stockholm (2014), Künstlerhäuser Worpswede (2009), the Muong Studios, Hoa Binh/Vietnam (2015), and the Robert Rauschenberg Foundation, Captiva/Florida (2017). Alongside his solo work, Beins is a member of the ensembles *Polwechsel*, *Activity Center*, *The Sealed Knot*, *Perlonex*, *Sawt Out*, *Trio Sowari*, *Junk Orbit*, *Fracture Mechanics*, and *Splitter Orchester* and also works with composers/musicans such as Sven-Åke Johansson, Andrea Neumann, Keith Rowe, Chris Abrahams, Axel Dörner, Marta Zapparoli, John Tilbury, Klaus Lang, and Charlemagne Palestine.

Beins has published several articles on music theory and is a co-editor of the book *Echtzeitmusik Berlin: Self-Defining a Scene* as well as the curator of a follow-up 3-CD compilation featuring the Berlin Echtzeitmusik scene. Meanwhile he has released more than 50 CDs and LPs on labels such as *Zarek*, *Erstwhile*, *2:13 Music*, *Hat Hut*, *Potlatch*, *Absinth*, *alt.vinyl*, *God Records*, *Mikroton*, and *Confront*. He currently lives in Berlin.

In Prague, Beins worked on a new composition in collaboration with the Prague Improvisation Orchestra (PIO) based on his graphic scores, *Adapt/Oppose* (a modular graphic sign system and compositional work tool that Beins has been developing for the last 12 years). The premiere took place on October 10, 2019 in *Atrium Chapel* in Žižkov. Beins also prepared other concerts and presentations at *OGV gallery in Jihlava*, *GAMPA* in Pardubice and in *Petrohradská Kolektiv* in Prague. He performed in a trio with George Cremaschi and Matthew Ostrowski on November 2, 2019 at *Alternativa* festival.

Hat Hut, *Potlatch*, *Absinth*, *alt.vinyl*, *God Records*, *Mikroton* nebo *Confront*. V současné době žije v Berlíně.

V Praze pracoval na nové kompozici ve spolupráci s Pražským improvizčním orchestrem (PIO) na základě svých grafických partitur *Adapt / Oppose* (modulární grafický systém, kompoziční pracovní nástroj, který Beins vyvíjí posledních 12 let). Premiéra proběhla 10. října 2019 v kapli *Atrium* na Žižkově.

Beins také připravil další koncerty a prezentace v OGV v Jihlavě, *GAMPA* v Pardubicích a v *Petrohradská Kolektiv* v Praze. V triu s Georgem Cremaschim a Matthewem Ostrowskim vystoupil 2. listopadu 2019 na festivalu *Alternativa*.

Burkhard Beins obdržel rezidenční grant ve výši 40 000 Kč.

<http://www.burkhardbeins.de/>

Anca Benera a Arnold Estefan

Bukurešťská umělecká dvojice Anca Benera a Arnold Estefan pracuje s celou škálou médií zahrnující instalace, video, performance, kresbu a urbánní intervencionismus.

Burkhard Beins received a residency grant of 40,000 CZK.

<http://www.burkhardbeins.de/>

Anca Benera and Arnold Estefan

The Bucharest art duo Anca Benera and Arnold Estefan work with a wide range of media, including installations, video, performance, drawing and urban interventions. The Romanian-Hungarian duo examines power relations in social, economic and political contexts to unmask a network of ever re-establishing rules and conventions of institutionalized power with which an individual in society is confronted on a daily basis. Estefan and Benera question unambiguous, ethnic, cultural or linguistically defined affiliates, but also point to national or state constructions. They examine geopolitical strategies, post-national subjectivity and the volatility of the interpretation of history and the differences in its perception in public and private memory.

In 2018, they were nominated for the *Mac International Art Prize* in Belfast. Since 2011, the duo has exhibited in the *Ozio Gallery* in Palermo (2018), the *NGBK Museum* in Berlin (2017), the *Jewish Museum in New York* (2016), the *MAK Center for Art and Architecture* in Los Angeles (2016), at *ZKM*

Rumunsko-maďarské duo zkoumá mocenské vztahy v sociálních, ekonomických a politických kontextech, aby demaskovalo síť neustále se znovu ustavujících pravidel a konvencí jako prostředků institucionalizované moci, se kterými je jedinec ve společnosti denně konfrontován. Estefan a Benera zpochybňují jednoznačné, etnické, kulturní nebo lingvisticky vymezené afiliace, ale také poukazují na konstrukce typu národ či stát. Zkoumají geopolitické strategie, post-nacionální subjektivity a nestálost výkladu historie a odlišnosti jejího vnímání ve veřejné a soukromé paměti.

V roce 2018 byli nominováni na mezinárodní cenu *Mac International Art Prize* v Belfastu. V průběhu spolupráce od roku 2011 duo vystavovalo v *Ozio galerii* v Palermu (2018), v muzeu *NGBK* v Berlíně (2017), v *Židovském muzeu v New Yorku* (2016), v *MAK Centru pro umění a architekturu* v Los Angeles (2016), v *ZKM* (Centru umění a mediálních technologií) Karlsruhe (2016), v *Kyjevské škole* (2015), ve vídeňské *Kunsthalle* (2014), v *Trafu* v Budapešti (2014), na *13. Istanbulském Biennale* (2013), v *Tokijském paláci* v Paříži (2012), na *tranzitu Bukurešť / Budapešť / Bratislava* (2013, 2015), na *Off Biennale* v Budapešti (2014), a v *Camdenském uměleckém centru v Londýně* (2011).

Benera a Estefan využili svůj pražský rezidenční pobyt především přípravou pokračování projektu *Debrisphere*, který se věnuje fenoménu člověkem vytvořené krajiny, jež je často výsledkem konfliktu a války. Umělci tuto dosud nepojmenovanou sféru zemské kůry nazvali „debrisférou“. Pomocí vědecké metodologie vizualizují a mapují „debrisféru“ tam, kde destrukce a značení krajiny (jako forma prostorové modifikace) jde ruku v ruce se zvýšenou mírou násilí a nadměrným využíváním zdrojů. Benera a Estefan také navštívili *Geofyzikální ústav Akademie věd*, kde konzultovali své poznatky s geology.

28. listopadu 2019 měli v pražském knihkupectví ArtMap přednášku, kde představili své dřívější i současné projekty. Součástí večera byla i přednáška Simony Gottierové, multimediální umělkyně, která v roce 2018 získala cenu *STARTPOINT*, určenou diplomantům evropských uměleckých škol.

Anca Benera a Arnold Estefan obdrželi rezidenční grant každý ve výši 40 800 Kč.

<https://www.beneraestefan.ro/>

(Center for Arts and Media Technologies) Karlsruhe (2016), *Kiev School* (2015), *Vienna Kunsthalle* (2014), *Trafo house of contemporary arts* Budapest (2014), *13th Istanbul Biennale* (2013), *Tokyo Palace in Paris* (2012), *Transit Bucharest/Budapest/Bratislava* (2013, 2015), *Off Biennale in Budapest* (2014), and *Camden Art Center in London* (2011).

Benera and Estefan used their Prague residency primarily for preparation of the continuation of the *Debrisphere* project, an investigation into the phenomenon of man-made landscapes which are often the result of conflict and war. The artists have coined the term “debrisphere” to refer to this, heretofore unnamed, stratum of the Earth’s crust. They employ ostensibly “scientific tools” in order to imagine and map this new stratum, in which destruction, the making and marking of the landscape (as a form of spatial modification) go hand in hand with a heightened state of violence and the overexploitation of resources. Benera and Estefan also visited the *Institute of Geophysics of the Czech Academy of Sciences* to consult on their findings with geologists.

On November 28, 2019 they gave a lecture at the *ArtMap* bookshop in Prague, presenting their previous and current projects. As part of the evening, there was also a lecture by Simona Gottier, a multimedia artist who was awarded the *STARTPOINT Prize* in 2018 for European Masters of Art schools.

Anca Benera and Arnold Estefan each received a residency grant of 40,800 CZK.

<https://www.beneraestefan.ro/>

KULTURA JAKO IMUNITNÍ SYSTÉM

Chris Hill

Když jsem v polovině 90. let přijela do České republiky poprvé, pracovala jsem jako kurátorka mediálního umění. Doma ve Spojených státech jsem se pohybovala v oblasti takzvaně alternativního umění, byli jsme organizace podporovaná státem. Naším cílem bylo vytvořit veřejné fórum zejména pro práce začínajících umělců, nezabývali jsme se prodejem uměleckých děl. V roce 1988 jsem se podílela na projektu mezinárodního videoperiodika jménem *Infermental*. Galerie v Buffalu, kde jsem pracovala, vytvořila jeho jediné americké vydání. Zakladatelem *Infermentalu* byl maďarský režisér Gábor Bódy, jehož snahou bylo, aby prostřednictvím tohoto projektu byla zastoupena díla z východní Evropy, přestože se k nim před rokem 1989 nebylo snadné dostat. Nikdy nebylo úplně jisté, co se podaří poslat přes hranice. V každém případě jsem se tak seznámila s lidmi, kteří byli do projektu zapojeni a vznikla možnost napsat grant, na jehož základě jsem mohla na začátku a v polovině 90. let do východní Evropy přijet.

Celkem jsem tu byla myslím třikrát nebo čtyřikrát. Většinu mého prvního pobytu jsem přednášela v Praze. V roce 1994 zde ještě nikdo neměl mobilní telefon a mnozí ani pevnou linku. Telefon jsem tehdy neměla ani já, takže komunikace trochu vázla. Hovořila jsem s mnoha lidmi a zajímala se o zdejší mediální umění. Při mém druhém pobytu jsem učila v ateliéru Tomáše Rullera v Brně na FAVU, internet už byl příněmším v začátcích a lidé běžně měli mobilní telefony. Je zajímavé, jak se za pouhé dva roky technologie proměnily: nejen na západě, ale i zde ve východní Evropě. Na konci své druhé cesty jsem natočila rozhovory s šesti lidmi – umělci nebo programátoři, kteří byli součástí české undergroundové kultury a nějakým způsobem byli umělecky aktivní před rokem 1989. Hodně mě zajímalo, jaké tehdy panovaly podmínky pro tvorbu, a hlavně předrevoluční undergroundová kultura.

Těsně poté jsem zrovna kurátorsky dokončila velký průzkum raného amerického videoartu pozdních 60. a 70. let. V Buffalu jsem studovala u Woodyho a Steiny Vašulkových. Zajímala jsem se proto o historii mediálního umění. Dobře jsem věděla, že zdejší situace byla odlišná, ale upřímně jsem si neuvědomovala, jaké jsou rozměry vztahu mezi naší praxí a českou undergroundovou kulturou a politickým režimem. Během rozhovorů jsem formulovala různé hypotézy a moji respondenti mě opravovali. Byla to velmi zajímavá diskuse. Předpokládala jsem například, že under-

CULTURE AS AN IMMUNE SYSTEM

Chris Hill

When I first came to the Czech Republic in the mid-90s, I was actively working as a media arts curator. I was working in the United States in what is called the alternative art sector, we were funded by the state. We were not selling artists' work; I mean basically it was about creating a public forum for new work especially for emerging artists. I have been involved in an international video magazine project called *Infermental* in 1988. The gallery that I worked for in Buffalo did the only American edition of that international magazine. Through that project I became colleagues with some people. The founder of that project was Hungarian filmmaker Gabor Body and he was very interested in having Eastern European work represented through that project, although at the time before 1989 it was difficult to get access to that work. So, it was never really clear whether or not anything was going to be able to go across the border. But in any case, I got to know some people that have been involved with that project and there was an opportunity to write a grant to come here in the early and mid-90s.

I think I was here like a total of three or four times. One time I was mostly lecturing in Prague—that was the first trip. The first trip I came, and it was 1994 and nobody had cell phones, and many homes did not have telephones and I didn't have a telephone and so there was a kind of communication issue. But I talked to a lot of people and I was interested in media art. And the second time I came I taught at FAVU in Tomáš Ruller's atelier in Brno and by that time the internet was at least in the beginning and people had cell phones. I mean it was interesting that in a two-year period that technology was changing very quickly, certainly in the west, but definitely in the east as well. By the end of that second trip, I did a project where I interviewed six people who were involved with the Czech parallel culture, who were artists or had been programmers and all of them had been involved with some active art activity before 1989. I was really interested in talking about what the conditions for creating culture had been and especially the parallel culture before 1989. And then, I had actually just finished curating a big survey of early American video art, from the late 1960s and 1970s, and I had been a student of Woody and Steina Vasulka in Buffalo.

I was interested in the history of media art and I was aware that the situation here had been different, but I honestly really didn't know the dimensions of the relationship between our practice and

groundová kultura byla projevem politického odporu a jakkoli to tak do určité míry mohlo být, všichni říkali: „Ne, ne, ne, pochopte, my jsme jen toužili dělat to, co jsme chtěli, jenže i to byl svým způsobem politický postoj, za nějž jsme mohli být potrestáni.“

Byla to pro mě zajímavá příležitost korigovat si vlastní předpoklady. Rozhovory jsem natáčela na video, v roce 1996 však byl internet stále v plenkách a nebylo možné na něj umístit větší mediální obsah. Nakonec byly přepisy těchto rozhovorů zveřejněny na internetu, jak v češtině, tak v angličtině. Během mého pobytu v Praze a v Brně jsem narazila na obchody se včelařskými potřebami, které naprosto upoutaly mou pozornost. Setkala jsem se zde s technologiemi, které jsem vůbec neznala a netušila, k čemu slouží. O včelaření tehdy v angličtině nebylo nic dostupné, jen jeden časopis v pěti východoevropských jazycích. Vyplynul z toho však evidentní dlouhodobý zájem o včelaření.

the Czech parallel culture and the political regime. I was having conversations with people where I was making assumptions and people corrected me. It was a very interesting conversation because, for example, I assumed that the parallel culture was a political resistance and while to some extent it might have been. Everybody said no, no, no, you have to understand we just wanted to be able to do what we wanted to do, and that in and of itself was a kind of political statement that you could get punished for.

Anyway, I came with assumptions and I was corrected. And it was a very interesting opportunity for me. So, I recorded those interviews and in 1996 the internet was very young and it was really not possible to put media or the interview on the net. Finally, the transcripts of those interviews were posted on the net, both the Czech and English translations. And then while I was here, when I was in Prague and Brno, I found beekeeping shops that really intrigued me. There was one in Brno and there was one in Prague and I would visit these shops. And of course, there was technology that I had absolutely no idea what it was for, and at that time nothing was in English. Except there was this magazine, that was in five eastern-European languages, but not English, you know, but so clearly there was a long-term interest in beekeeping. And not only was this technology interesting to me, but I was also beginning to understand that one of the things, that had fostered the parallel culture in this country, was the fact that people had a “chata,” you know, country homes, cottages, and so many things that could not happen in the public spaces here in the cities could happen at a wedding reception in somebody's cottage. I was staying with people and their parents would come from the country with the things from their gardens, so I was realizing that there was this whole other life that happened in the country. But this also had something to do with questions for me about where the stages are where culture can be performed. Beekeeping continued to fascinate me, because it seemed to be this technology that interested me, but it was also something that was performed in the country here.

And so then I went back to United States and I was teaching and 10 years later, I decided I really wanted to return to some of these ideas, that I'd been thinking about, when I was here in the mid-90s, but I needed a kind of a device to bridge that period with what I was actively doing in 2003, or let's say 2004. So I decided to take a beekeeping class and I thought that learning beekeeping would be a kind of a performance that would allow me to think back on what

Zajímavé pro mě nebyly jen technologie. Pochopila jsem také, že jednou z věcí, které podporovaly paralelní kulturu v této zemi byl fakt, že lidé měli své chaty či venkovské domy. Mnoho věcí, které nebylo možné prezentovat ve veřejném prostoru, se tak mohlo odehrát třeba v rámci svatební oslavy u někoho na chatě. Bydlela jsem tenkrát u různých lidí, jejichž rodiče se z venkova vraceli s úrodou ze zahrádky, a já si uvědomila, že tu probíhá ještě zcela jiný život na venkově. A to také souviselo s otázkou, kterou jsem si dlouhodobě kladla, totiž na jakých nejružnějších scénách se může kultura odehrávat. Včelaření mě nadále fascinovalo, a hlavně technologie s ním spojené, ale také to bylo něco, co se dělo na zdejších venkově.

Po návratu do Spojených států jsem učila. O deset let později jsem se rozhodla, že bych se ráda vrátila k některým tématům z doby, kdy jsem tu byla v polovině 90. let. Potřebovala jsem ale nějaký nástroj, který by mi pomohl vytvořit spojnici mezi tímto obdobím a tím, čím jsem se aktivně zabývala v roce 2003 a 2004. Rozhodla jsem se proto přihlásit na kurz včelaření a studium včelaření jsem vnímala jako určitou performanci, která mi umožní rozpomenout se na mou návštěvu východní Evropy v polovině 90. let. Dalším tématem, kterému se věnuji, jsou pohlednice. Jsou to určité vzkazy odehrávající se ve veřejném prostoru. Zpráva je sice soukromá, ale vy ji odešlete na veřejnost prostřednictvím komunikačního systému – pošty. Takže jsem se pustila do včelaření a iniciovala projekt zaměřený na pohlednice.

Můj současný projekt se tedy odráží od rozhovorů, které jsem tu vedla v 90. letech. Vnímám ho jako určitý osobní archiv, osobní archiv kurátorky. Plánuji použít výňatky z některých rozhovorů, zejména takové, které

Chris Hill, Jiří Zemánek, Stephan Martin, diskuse v Knihkupectví Artmap, 2019 / Panel discussion at Artmap Bookstore

had happened and what things I had been interested in when I was here in the mid-90s. And I'm also interested in postcards, because postcards are these messages that happen in public space. Like, it's a private message, but you send it out into public space through the postal system, which is another communication system. So, I started doing beekeeping. And I did a project with postcards.

My current project starts out with some of these discussions that I had with people in the 1990s. I see my current project as a kind of a personal archive, a curator's personal archive, where I plan to use excerpts from some of these interviews that I did in the 1990s and especially the ones that directly deal with these ideas about communication and what was possible, and what kinds of communication forms made sense in the 80s. What kind of communication forms made sense in the 90s? And then I want to end up with beekeeping, and I plan to interview some beekeepers here in the Czech Republic, to just talk about contemporary beekeeping. And ultimately my final thought about this — and I know that I'm just sort of dropping in this idea, so this is not so integrated — one of the things that's interesting about beekeeping is that when you become a beekeeper, you have to be willing to get stung. There is a certain kind of pain, that you sort of have to get over and a certain kind of hysteria at having these insects fly around your head. I think communication and culture have this shared quality — there's a certain amount of hysteria and pain involved in actually producing culture. And I think what's amazing about the arts is that we allow for a certain amount of that discomfort to take place. The performance that Tomáš Ruller did in, I think, 1988, where you had some sort of theatrical fire stuff on you and you appear to be on fire — I mean, this is a painful situation, even though you may not have been hurt, the audience might have been afraid that you could be hurt and then furthermore the fire was a reference to Jan Palach, you know, so there's a certain kind of historical pain involved in that. And clearly that was something that, for the authorities at the time, was too painful for them. They did not want fire to be used because of its historical reference, so that needed to be suppressed because that was not something that we can talk about in public. And so, I think that contemporary culture needs to be able to talk about painful topics. And then in addition, I think as human beings we need to be able to deal with differences and even differences that seem very extreme. We as human beings need to be able to live with insects, no matter how strange they may seem. Like we actually have to figure out a way of living

se přímo týkají otázek komunikace a jejích možností, jako například jaké formy komunikace dávaly smysl v 80. letech a jaké v 90. letech. Projekt bych ráda zakončila tématem současného včelaření, plánuji oslovit několik včelařů v České republice. A mám ještě jeden nápad – ale uvědomuji si, že ho nyní jen tak nadhazuji, takže to ještě není úplně propracované. Na včelaření je mimo jiné zajímavé to, že když se stanete včelařem, musíte počítat s bodnutím. Musíte se přenést přes určitý druh bolesti a nutkání k hysterii, když vám všechny ty potvůrky létají kolem hlavy. Myslím si, že právě toto má včelaření společného s komunikací a kulturou – že totiž kulturní tvorba v sobě vždy obsahuje určité množství hysterie a bolesti. Na umění je podle mě úžasné to, že počítáme s určitým nepohodlím. Například performance Tomáše Rullera, myslím v roce 1988 – měl na sobě plášť hořící divadelním studeným ohněm, takže to vypadalo, že skutečně hoří. A to je přirozeně dost nepříjemná situace, i když se snad nezraní, publikum má strach. Oheň je navíc odkazem k Janu Palachovi, zahrnuje tedy určitý druh historické bolesti. To bylo jistě něco, co tehdejší úřady nemohly snést. Kvůli historickým referencím nechťely povolit použití ohně. Umělci si museli dávat pozor, protože to nebylo něco, o čem by se dalo mluvit na veřejnosti. Proto si myslím, že současná kultura musí být schopná mluvit o bolestivých tématech. Domnívám se také, že jako lidské bytosti se musíme umět vypořádat s odlišnostmi, dokonce i s těmi které se zdají být velmi extrémní. Jako lidské bytosti musíme umět žít s hmyzem, jakkoli divný se nám může zdát. Musíme vyřešit, jak dál koexistovat se včelami, jak o ně nepřijít. Včely jsou ekologicky nezbytné pro naše přežití. Musíme se ve svém světě nějak vypořádat s jinakostí. Vy žijete tady, já žiju ve Spojených státech a všichni máme co do činění se současnou společností, která se „jiným“ nechce zabývat, snaží se „jiné“ definovat a vytlačit ho.

Osobně se domnívám, že kultura je něco jako imunitní systém a že ji potřebujeme. Pomáhá nám se s odlišností vyrovnat. Jako lidský druh jsme se s jinakostí nedokázali popasovat zrovna nejlíp. Na světě jsou stále války a stále probíhají genocidy. Kultura nám s tímto problémem pomáhá. Pomáhá nám pochopit sebe sama jako individualitu a pomáhá nám pochopit svět, ve kterém žijeme. Myslím, že kultura je součástí našeho osobního a společenského imunitního systému a troufla bych si tvrdit, že ji potřebujeme, aby nám pomohla pochopit, co je v našich životech cizí, podivné, potlačené a „jiné“.

Přepis záznamu z diskuse u kulatého stolu s Chris Hill. Diskusi vedli Tomáš Ruller a Jennifer DeFelice 23. července 2019 ve Vašulka Kitchen Brno. Celý záznam je možno si poslechnout na webu nadace.

with honeybees so that we don't lose them. They are ecologically necessary for our survival. We actually have to be able to deal with the “other” in our world and of course we all live — you live here and I live in the United States — and we're all dealing with the contemporary societies that don't want to deal with the “other” and are trying to push out the “other,” to define the “other” and then push them away. So that's the big picture.

Personally, I think culture is kind of like an immune system and we need it. It helps us deal with these issues of difference. Clearly, as human beings, we've not done a very good job of dealing with difference and we still have these wars and we still wipe out people with genocide. So, culture helps us with that problem. It helps us understand ourselves as individuals, and it helps us understand that world we are living in. I think culture is part of our personal and social immune systems and so I would argue that we need culture to help us understand what is alien, strange, repressed, and “other” in our lives.

Recorded and transcribed at the roundtable discussion with Chris Hill, led by Tomáš Ruller and Jennifer DeFelice on July 23, 2019 at Vašulka Kitchen, Brno.

SONIC CIRCUITS

DOPROVODNÝ PROGRAM K VÝSTAVĚ ZVUKY / KÓDY / OBRAZY: AKUSTICKÝ EXPERIMENT VE VIZUÁLNÍM UMĚNÍ

4. června – 13. října 2019
Dům U Kamenného zvonu /
Colloredo-Mansfeldský palác GHMP

Kurátorka výstavy: Jitka Hlaváčková
Spolupráce: Milan Guštar, Miloš Vojtěchovský
Kurátoři programu Sonic Circuits:
Miloš Vojtěchovský, Jitka Hlaváčková

Doprovodný program *Sonic Circuits* rozšířil výstavu *Zvuky / Kódy / Obrazy: Akustický experiment ve vizuálním umění* o sérii představení a akcí, které se konaly buď v přednáškovém sále expozice v Domě U Kamenného zvonu, v baletním sále paláce Colloredo-Mansfeld nebo ve veřejném prostoru. Program začínal s předstihem již 26. března 2019 koncertem britského hudebníka a zvukového umělce Lee Pattersona a ukončen byl audiovizuální performancí Christiny Della Giustiny. Jednotlivé večery nabídly návštěvníkům jedinečnou možnost seznámit se s mnohotvárnou tvorbou českých i zahraničních autorů. Někteří pracují se zvukem v rozměru výtvarného umění, jiní zvuk tematizují v časoprostorových, matematických, performativních nebo společenských kontextech. Série Sonic Circuits byla nejen sondou do aktuální situace českého zvukového umění, ale i šance nahlédnout do mezinárodní scény zvukového a audiovizuálního umění.

Výstava *Zvuky / Kódy / Obrazy* představila průřez dějinami zobrazení zvuku jako abstraktního fenoménu od doby avantgardy po současnost. Hlavní osou její koncepce bylo zmapování nejvýznamnějších směrů zvukového experimentu na poli vizuálního umění, a to jak obrazů a grafických partitur, tak zvukových instalací, akustických objektů, filmů či multimediálních projekcí. Na výběru z historického materiálu ukázala, jak zvuk nabývá barvu a tvar, stává se objektem nebo architekturou, a jaké psychologické, ale také fyzikální nebo psychofyzické předpoklady předurčují jeho vizuální podobu. Výstava zároveň představila díla umělců, kteří v lokálním či mezinárodním kontextu posunuli uvažování o experimentu v umění.

Mezi zastoupené autory patřili například František Kupka, umělci z okruhu Bauhausu, John Cage a před-

SONIC CIRCUITS

ACCOMPANYING PROGRAM TO THE EXHIBITION SOUNDS / CODES / IMAGES: AUDIO EXPERIMENTATION IN VISUAL ARTS

4 June – 13 October 2019
GHMP Stone Bell House /
Colloredo-Mansfeld Palace

Exhibition Curator: Jitka Hlaváčková
Cooperation: Milan Guštar, Miloš Vojtěchovský
Sonic Circuits Program Curators: Miloš Vojtěchovský, Jitka Hlaváčková

Sonic Circuits comprised a series of performances and events that took place in the lecture hall of the Stone Bell House, the Colloredo-Mansfeld Palace, and in the public space. The program offered visitors a unique opportunity to become familiar with the multifaceted work of Czech and foreign artists, some of whom work with sound within the context of the visual arts, while others examine sound as a theme within space-time, or as mathematical, performative, environmental or social contexts.

The exhibition offered a historical overview of art that depicts sound as an abstract phenomenon, from the beginnings of abstraction to the present day. Its main focus was to trace the most important trends in audio experimentation in the field of the visual arts, in the form of paintings or graphic scores as well as audio installations, acoustic objects, film, and multimedia projections. Through our selection of historical materials, we aim to show how sound acquires color and shape, how it becomes an object or architecture, and what psychological as well as physical and mathematical factors determine its visual form. The exhibition also presented works by artists who have, on either the local or international level, shifted the way in which we think about artistic experimentation.

Leading artists whose works were shown at the exhibit include František Kupka, members of the Bauhaus, John Cage and other members of Fluxus, Woody Vašulka and various creators of graphic scores, as well as contemporary Czech and foreign artists of audio installations and artists working with acoustic ecology.

Nearly 10,000 visitors have attended the exhibition *Sounds / Codes / Images: Audio Experimentation in Visual Arts* and the exhibition was named twice as a cultural event of 2019.

stavitelé hnutí Fluxus, autoři grafických partitur, Woody a Steina Vašulkovi a další autoři zvukových objektů a instalací, nebo umělci zabývající se akustickou ekologií.

Výstavu Zvuky / Kódy / Obrazy: Akustický experiment ve vizuálním umění navštívilo téměř deset tisíc návštěvníků a byla hned dvakrát jmenována jako kulturní událost roku 2019.

<https://www.novinky.cz/kultura/salon/clanek/kulturni-zazitky-roku-2019-vybiraji-priban-vesely-svec-sanda-wagnerova-karous-a-david-40307731>

Bohatá dokumentace obsahující fotografie, video-záznamy představení a rozhovory s účinkujícími je dostupná v nadační online Mediátéce v sekci Sonic Circuits.

PROGRAM SONIC CIRCUITS:

Lee Patterson: Terrain

26. března 2019, 19:00
Alchymie předmětnosti
GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Pražský improvizační orchestr:

Zvony a žestě

koncert k vernisáži výstavy Zvuky / Kódy / Obrazy
4. června 2019, 18:00
GHMP, Dům U Kamenného zvonu

<https://www.novinky.cz/kultura/salon/clanek/kulturni-zazitky-roku-2019-vybiraji-priban-vesely-svec-sanda-wagnerova-karous-a-david-40307731>

Rich documentation including photos, videos of performances and interviews with performers is available in the Sonic Circuits section of the online Mediateka.

SONIC CIRCUITS PROGRAM:

Lee Patterson: Terrain

Alchemy of Physics
26 March 2019, 7 PM
GHMP, Stone Bell House

Prague Improvisation Orchestra: Bells and Brass

Sounds/Codes/Images: exhibition opening
4 June 2019, 6 PM
GHMP, Stone Bell House

Nicolas Collins: !Trumpet

Petr Válek: Noise

Guest: George Cremaschi – double bass
5 June 2019, 7 PM
GHMP, Stone Bell House

Nicolas Collins: !Trumpet

Petr Válek: Noise

jako host: George Cremaschi – kontrabas
5. června 2019, 19:00
GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Tetsuya Umeda:

imerzivní zvuková performance

11. června 2019, 19:00
GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Milan Guštar:

Zvuk – hluk – hudba – obraz

Michal Cáb: Spektrální negativ

18. června 2019, 19:00
GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Martin Janíček a Pavel Mrkus:

Vzdálené podobnosti

2. července 2019, 19:00
GHMP, Colloredo-Mansfeldský Palác

Francisco López:

Live Sound Performance

host: Lloyd Dunn aka nula.cc
20. července 2019, 19:00
GHMP, Colloredo-Mansfeldský palác

Luciano Chessa: Intonarumori

Opening Performance Orchestra, Luciano Chessa a Phaerentz
11. srpna 2019, 19:00
GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Ror-bu & LuFi:

Veronika Svobodová / Luboš Fidler

17. září 2019, 19:00
GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Roi Vaara: Grounding

24. září 2019 18:00 – 20:00
začátek: vchod do NG, Klášter Sv. Anežky České v 18:00
konec: GHMP, Dům u kamenného zvonu, Staroměstské náměstí 20:00

Tetsuya Umeda: Immersive Sound Performance

11 June 2019, 7 PM
GHMP, Stone Bell House

Milan Guštar:

Sound – Noise – Music – Image

Michal Cáb: Spectral Negative

18 June 2019, 7 PM
GHMP, Stone Bell House

Martin Janíček and Pavel Mrkus:

Remote Similarities

2 July 2019, 7 PM
GHMP, Colloredo-Mansfeld Palace

Francisco López:

Live Sound Performance

guest: Lloyd Dunn (nula.cc)
20 July 2019, 7 PM
GHMP, Colloredo- Mansfeld Palace

Luciano Chessa: The Noise of Art and Concert for Intonarumori

Opening Performance Orchestra, Luciano Chessa and Phaerentz
11 August 2019, 7 PM
GHMP, Stone Bell House

Ror-bu & LuFi:

Veronika Svobodová / Luboš Fidler

17 September, 7 PM
GHMP, Stone Bell House

Roi Vaara: Grounding

24 September 2019 6 – 8 PM
Starting at 6 PM at St. Anežka Monastery
Ending at 8 PM at the Stone Bell House

Towards the Unsecure Horizon –

Acoustic Ecology:

Landscape/Collapse/Art

Panel Discussion and Presentations
1 October 2019, 6-8 PM
GHMP, Stone Bell House

**K nejistým obzorům – zvuková ekologie:
krajina/kolaps/umění**

diskuse a prezentace

1. října 2019, 18:00

GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Aki Onda: Cassette Memories

8. října 2019, 19:00

GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Ondřej Smeykal: Dřevo/Kov/Dech

Křest audiokazety „Mouchy a ptáci tam nahoře“

9. října 2019, 19:00

GHMP, Colloredo-Mansfeldský Palác

Christina Della Giustina:

You are variations, version Ø8

Smrk a buk v Krušných horách

13. října 2019

GHMP, Dům U Kamenného zvonu

Sonic Circuits podpořila Nadace Agosto Foundation
částkou 78 206 Kč ve formě honorářů umělcům.

Nicolas Collins, performance programu Sonic Circuits,
2019, GHMP, Dům U Kamenného zvonu /
performance as part of the Sonic Circuits program, 2019,
GHMP, Stone Bell House

Aki Onda: Cassette Memories

8 October 2019, 7 PM

GHMP, Stone Bell House

Ondřej Smeykal: Wood/Metal/Breath

Presentation of “Flies and Birds Above”

9 October 2019, 7 PM

GHMP, Colloredo-Mansfeld Palace

Christina Della Giustina:

You are variations, version Ø8

Spruce and Beech in the Ore Mountains

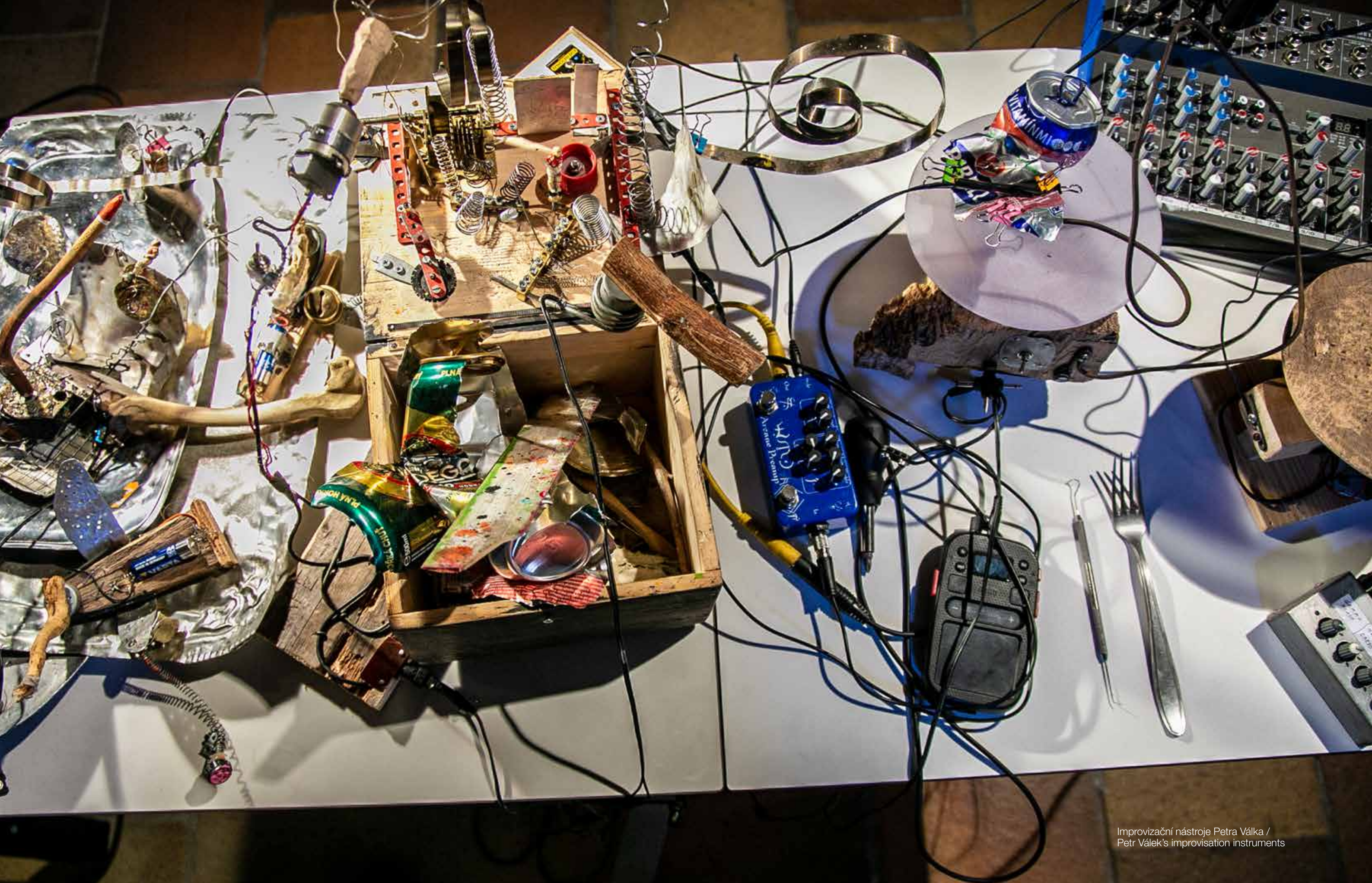
13 October 2019

GHMP, Stone Bell House

Sonic Circuits was supported by the Agosto
Foundation in the amount of 78,206 CZK for artist
fees.

Luboš Fidler, performance programu Sonic Circuits, 2019,
GHMP, Dům U Kamenného zvonu /
performance as part of the Sonic Circuits program, 2019,
GHMP, Stone Bell House

Improvizační nástroje Petra Války /
Petr Válek's improvisation instruments

MEDIATÉKA

Mediatéka nadace Agosto Foundation byla založena v roce 2017 za účelem dokumentovat rozsah a různorodost probíhajících kulturních iniciativ v České republice v posledních několika dekádách. Filosofie dostupnosti Mediatéky vychází z přesvědčení, že: *„Přístup ke kulturnímu dědictví je základem vzdělané a otevřené společnosti a rovnováhy mezi obecnými a vyššími zájmy ve veřejné sféře.“*

V současné podobě Mediatéka tvoří část stále se rozšiřujících webových stránek nadace, sloužící k naplňování jejího poslání. Iniciativy zastoupené v Mediatéce mimo jiné ukazují bohatost relativně nedávných kulturních aktivit českých kurátorů, organizátorů a umělců, na jejich mezinárodní rozměr a zasazení místní scény do souvislostí evropského současného umění a kultury. A zároveň dokumentují práci mnoha zahraničních umělců v Čechách.

Nejobsáhlejším projektem Mediatéky je mediální sbírka Nadace Hermit a Centra pro Metamedia Plasy, která dokumentuje různé konference, symposia a veřejné akce konané v bývalém cisterciáckém klášteře v Plasích v severozápadních Čechách mezi lety 1991 až 1999. Archiv představuje komplexní soubor textů, fotografií, videí a zvukových materiálů o aktivitách v klášteře Plasy doplňující kontexty vývoje místní kulturní scény během prvního decennia po roce 1989. Tato část Mediatéky představuje dnes na internetu jedinou komplexní sbírku materiálů týkajících se událostí v Plasech, které tvoří jeden z kontextů českého současného umění během přechodu od socialismu do současnosti. Dokumentární výzkum vede Miloš Vojtěchovský, hlavní iniciátor a koordinátor symposií a rezidencí v Plasech. Radoslava Schmelzová provedla rešerši archivních materiálů z Plasů a zpracovala je pro archivní systém.

Po téměř třech letech se podařilo zveřejnit většinu materiálů v online archivním systému a základní obrys a rozsah projektu je uzavřen. Obsah postupně zpracováváme, doplňujeme, korigujeme a vylepšujeme.

Poděkování patří zejména *Ministerstvu kultury a Nadaci pro současné umění* za poskytnuté grantové financování; dále Radoslavě Schmelzové za pomoc a výzkum; Danielu Šperlovi, Davidu Millerovi, Radku Koderovi, Iris Honderdos, Iren Stehli, Dušan Šimánkovi, Avraham Eilat za fotografickou dokumentaci a Ondřeji Vavrečkovi za zvukové materiály a digitalizaci analogových videokazet; a mnoha dalším.

MEDIATEKA

The Agosto Foundation Mediateka was established in 2017 to provide a space on the web to document the scope and richness of cultural initiatives present in the Czech Republic over the last several decades. The Mediateka announced its availability with a philosophy, saying: *“Access to cultural heritage is fundamental to an educated and open society, and for maintaining a balance between the common and higher interests at play in the public sphere.”*

In its current form, the Mediateka is but one corner of the ever-expanding, living website serving the Agosto Foundation. Beyond this, the initiatives represented in the Mediateka also often demonstrate an international bent and place the Czech scene firmly in the context of a European set of recent artistic and cultural practices.

A core asset of the Mediateka is its media collection of the Hermit Foundation and Center for Metamedia Plasy which documents the various conferences, symposia, and public events held at the former Cistercian monastery at Plasy in northwestern Bohemia from 1991 to 1999. This section of the Mediateka constitutes the only comprehensive collection on the internet today of material concerning the Plasy events, which are crucial to understanding the Czech contemporary art scene during the transition from socialism up until now. The core of this research is being led by Miloš Vojtěchovský, himself a main instigator of many of the Plasy symposia. In addition, Radoslava Schmelzová has made several in-depth examinations of the Plasy archive material prior to this survey.

After almost three years, a major milestone in the project has been reached with the completion of the process of adding all the main materials to the online archive system. Although corrections and addenda will be ongoing, and some effort put into further editing and improving the presentation, we can say that the fundamental outline and scope of the project is now in place. Some data is still missing, but the content will be reworked and improved gradually as additional material becomes available.

Credit is due to the *Ministry of Culture* and the *Foundation for Contemporary Art*, each of which provided grant funding; Radoslava Schmelzová for her assistance and research; Daniel Šperl, David Miller, Radek Kodera, Iris Honderdos, Iren Stehli, Dušan Šimánek, and Avraham Eilat for photographic documentation; as well as Ondrej Vavrečka for audio materials and digitization of analogue video tapes; and many others.

Fyzické dokumenty tohoto online archivu – tiskoviny, fotografické soubory a další efemery – byly přijaty do archivu sbírky Muzea umění Olomouc, kde má během příštího roku proběhnout jejich prezentace formou výstavy.

Mezi další zpracovávané nebo procesované položky, které zpřístupňujeme veřejnosti, patří například:

- obnovené internetové stránky série *Flusserovských mediálních symposií*, organizované Goethe Institutem v 90. letech;
- soubor materiálů *Sestry Válovky*, týkající se kladen-ských malířek, patřících k významným českým výtvarnicím své generace. Kolekce materiálů, sestavená ve spolupráci s umělkyní a kurátorkou Dagmar Šubrtovou, obsahuje obrazy, výstřižky z tisku, video a audio rozhovory a dokument z konference;
- sbírka *UPSYCH 316a* (Univerzální Psychiatrický Chrám) – je věnována aktivitám skupiny JSD. Fik-tivní instituce Upsych316a sídlí v objektu původně gotické tvrze v obci Kuřívody, jehož vybavení je postupně rozšiřováno, průběžně přemísťováno a přeskupováno podle různých pravidel se záměrem posloužit potřebám i rozmarům zhruba čtyřiceti nájemníků;
- dokumentace příspěvků ze setkání, které nadace uspořádala v letech 2017 a 2018: *Žížalí sonické ekologie*, zaměřené na různá použití sonického výzkumu a sonifikace či *Architektura a smysly* k tématu prostoru, zvuku a architektury;
- dokumentace k doprovodnému programu výstavy *Zvuky / Kódy / Obrazy* (4. června – 13. října, 2019) v GHMP – Domě U Kamenného zvonu / Colloredo-Mansfeldském paláci. Dokumentace zahrnuje události připravené ve spolupráci nadace a Galerie hl.m. Prahy. Zahrnuje texty, fotografie, videa a rozhovory s vybranými umělci;
- *Mapa Perpedian*, která průběžně představuje příspěvky formou článků, rozhovorů a obrazové dokumentace o současných uměleckých inicia-tivách napříč Českou republikou.

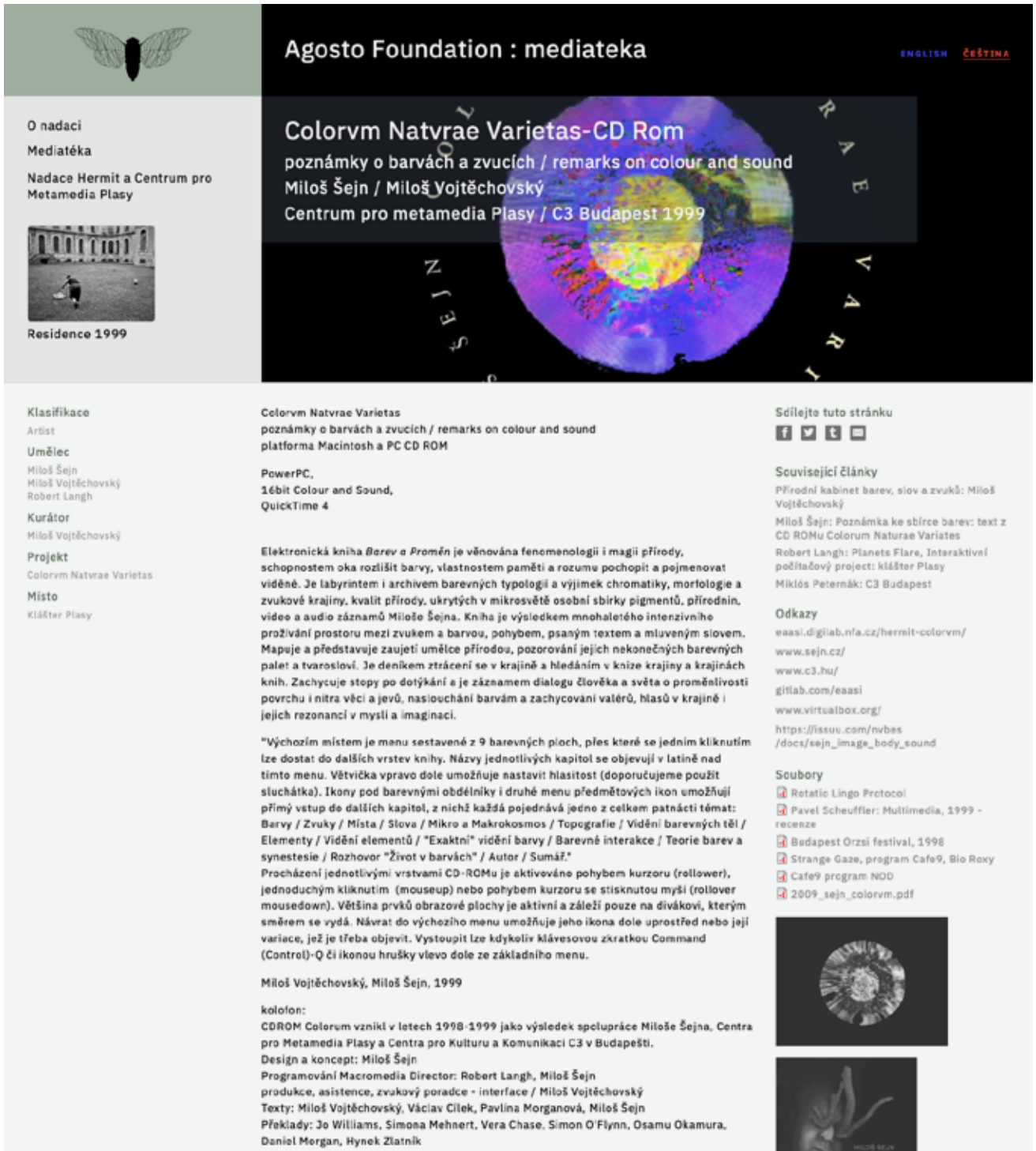
De-archivace archivů *Nadace Hermit a Centra pro Metamedia Plasy* 1992–99 byla v roce 2019 podpoře-na *Ministerstvem kultury ČR* dotací z programu *Kulturní aktivity na podporu projektů profesionálního umění v oboru výtvarné umění – dokumentační a informační činnost* ve výši 200 000 Kč.

The physical documents of this online archive — printed matter, photography files, and other ephe-mera — have been accepted into the Collection of the City of Olomouc Museum Archives.

In addition to the Hermit Foundation and the Metamedia Plasy Center archives, we invite you to look at other items as we gradually make them available to the public, such as:

- The restored website of the *Flusser Media Conferences* organized by the Goethe Institute in the 1990s.
- The work of the “Válovky,” the painters from Kladno who belong among the most signi-ficant Czech artists of their generation. *The Válová Sisters* collection, assembled in colla-boration with the artist and curator Dagmar Šubrtová, includes images, press clippings, video and audio interviews and conference documentation.
- *UPSYCH 316a* (Universal Psychiatric Church) Collection — dedicated to the activities of the JSD Group. The fictional institution Upsych316a is housed in an originally Gothic fortress in Kuřívody, whose furnishings are gradually being expanded, relocated and regrouped according to various rules, with the intention of serving the needs and whims of some 40 tenants.
- Contributions and documentation of the Foundation-organized symposia: *Soundworms Ecology Gathering* (2017), focused on various uses of sonic research and sonification; and *Architecture and the Senses* (2018), taking a deep dive into the multi-sensorial aspects of architectural objects.
- Documentation of *Sonic Circuits*, the accompa-nying program of public events to the exhibition *Sounds / Codes / Images* (4 June – 13 October 2019) at the GHMP Stone Bell House/ Colloredo-Mansfeld Palace. Documentation of the events prepared as part of the collabo-ration of the Agosto Foundation and the City of Prague includes texts, photos, videos, and interviews with select performers.

- *Perpedian Map*, which offers information about contemporary artistic initiatives across the Czech Republic through articles, interviews, and documentation.

O ODDENCÍCH, PŘÍŽIVNÍCÍCH I POUSTEVNÍCÍCH, UVÍZLÝCH V SÍTINÁCH

raport 2020

Miloš Vojtěchovský

„Zpráva! Podat zprávu! Donést zprávu! Pronést zprávu vřavou! Ani jednou se neohlédnout, běžet po nesmírně ostrém hřebeni, nést zprávu, donést ji, proboha, ještě platnou, ještě nezkeslenou, běžet proto stále rychleji, donést ji zatepla, donést ji a padnout, toť vše.“
— Ivan Diviš, Teorie spolehlivosti. (1994)

Esej — i když jen v obrysech — naznačuje jedno z témat, které považuji v kontextu uvažování o některých evropských kulturních aktivitách 90. let minulého století za důležité. Úvaha je spíš kontextuální a asociativní, než faktografická a dotýká se zběžně několika témat a oblastí jako je technologie, sémantika, sociální vztahy, infekce, imunita, kulturní stereotypy a komunikační sítě. Zdaleka nejde snad o sentimentální revizi dávno uzavřených příběhů — dnes ostatně většinou zapomenutých. Případně na okamžik vytažených z archivů a někým oprášených (například v programu letošního berlínského Transmediale).

Děkuji za kritické glosy, inspirativní informace od všech, kdo projevíli trpělivost a rozpracovaný text přečetli: Dušanu Barokovi, Martinu Zetovi, Ondřeji Vavrečkovi, Radoslavě Schmelzové a dalším.

Jistý pokus o revizionismus přece jen doznávám, protože převládající a zavedená interpretace a reflexe v rámci „malých dějin“ (československé) přestavby státního dohlížetelského kapitalismu ke kapitalismu tržnímu se mi nezdá často uspokojující: přechod od „uzavřené“ k „otevřené“ společnosti, přechod od sdílené nouze a nedostatku ke společnosti „nadbytku“ a odpadku, „odstátnění“ směrem k ze-soukromění často postrádá jisté souvislosti. Možná proto, že této dekadě je zřídka věnována hlubší analytická a nezúčastněná pozornost.

Otázka zní: Nakolik byly ony — většinou marginální, subkulturní, umělecké a „polokulturní“ iniciativy, označované obvykle jako „nezávislé“, nebo „ne-komerční“, opravdu „nezávislé“, snad dokonce „autonomní“? Co vlastně — nazíráno z dnešní perspektivy — znamená termín „autonomní“? Vznikaly a zanikaly iniciativy, kulturní centra, medialaby, „anti-institucionální“ a nevládní projekty, umělecké kolektivy (jež byly trnem v očích neo-liberálního křídla tehdejší ekonomické moci) svobodně a opravdu z vlastního „rozhodnutí“? Nebo šlo také o souhru okolností? Nakolik byly komunity a kolektivy jako průsečnice —

ON RHIZOMES, PARASITES AND HERMITS CAUGHT IN THE WEBBING

Report, 2020

Miloš Vojtěchovský

“Message! Submit a message! Bring a message! Carry a message through the tumult! Not to look back once, to run across an immensely sharp summit, carry a message, bring it, for god’s sake, on time, and still undistorted, to run ever faster, bring it fresh, bring it and fall to the ground, that is all.”
— Ivan Diviš, Theory of Reliability (1994)

This essay presents — albeit more as a sketch — one of the topics I consider important when considering some European cultural activities of the 1990s. It is more contextual and associative than documentary, and touches on a number of topics and fields, such as technology, semantics, social relations, infection, immunity, cultural stereotypes and communication networks. It is far from a sentimental reappraisal of long-concluded stories — today largely forgotten — or of mere incidents taken from archives and dusted off (for example, as part of this year’s Transmediale in Berlin).

I would like to thank those who have had the patience to read this work-in-progress, and have offered critical points and inspirational information: Dušan Barok, Martin Zet, Ondřej Vavrečka, Radka Schmelzová, and others.

I admit to a certain attempt at revision, as the established interpretation and reflection of the “little history” of the (Czechoslovakian) refurbishment of state-controlled surveillance capitalism towards market capitalism often seems unsatisfactory to me: the transition from a “closed” to an “open” society, the shift from shared poverty and a state of need towards “surplus” and waste, from “de-nationalization” towards privatization; these are often missing the proper context. Maybe that is because this decade is rarely analyzed more deeply or impartially.

The question is: To what degree can these rather marginal, fringe, artistic and “pop-cultural” initiatives, labeled as “independent” or “non-commercial” truly be called “independent” or indeed “autonomous”? What, from today’s perspective, does the term “autonomous” mean? The various initiatives, the cultural centers, media labs, “anti-institutional” and non-governmental projects, artistic collectives (which were a thorn in the side of the neo-liberal wing of the then-contemporary economic forces), did they really spring up and close down of their own free will, by their own “decision”? Or was there also the interplay

často protikladných — ekonomických i politických sil, zájmů, souvislostí a vztahů „vyprojektovány“?

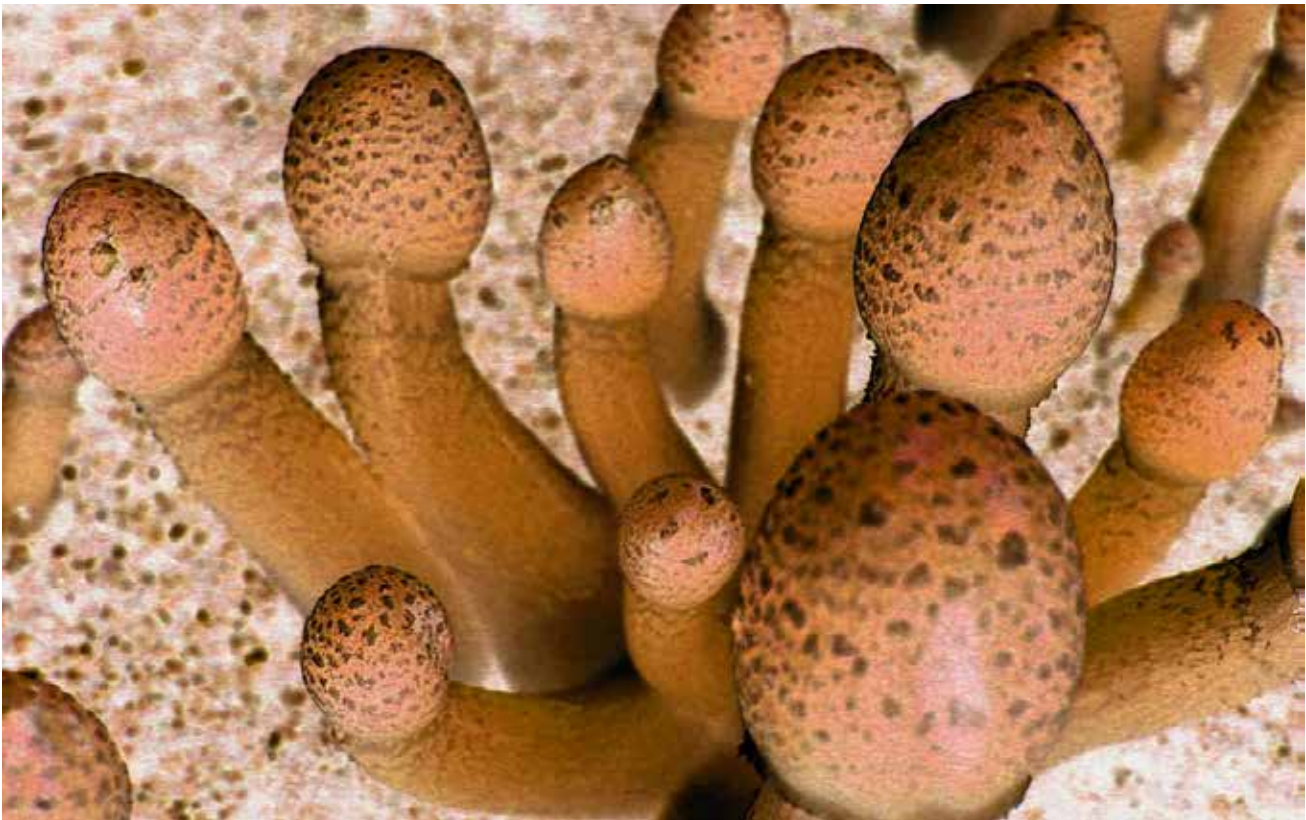
Seismické otřesy podzimu a zimy 1989 v Evropě vyvolaly rezonance vzájemně pospojovaných vertikálně i horizontálně silicích a slábnoucích signálů. Některé se šířily od západu k východu, nebo naopak od jihu k severu, z disentních a podzemních center k oficiálním strukturám, jindy naopak. Zároveň pokračovala diskuze o geopolitických a ideologických konturách o tom, jak definovat novou situaci „střední“, „východní“ Evropy. Spadají pobaltské státy do příbuzné (kulturní) oblasti jako Rumunsko, nebo Albánie? Co spojuje a jaké hodnoty sdílejí Rakousko, Československo a Maďarsko, když od rozpadu Rakousko-Uherské monarchie uplynulo celých 70 let? Je vůbec možné po 30 a více letech napsat zprávu o uměleckých kolektivech a kulturních sítích, které většinou desetiletí transformace nepřežily? Lze najít společný rys, poukazující na strategie a motivace, které by se lišily od paralelních sítí, kde se scházeli lidé, zajímající se o životní prostředí, environmentální, humanitární pomoc, rockovou hudbu, náboženství, tramping, případně další koníčky?

Patchworky, Networky a globalizace

Patchwork, neboli záplatování (patch — záplata)
„je tradiční rukodělná technika, spočívající většinou

of circumstances? To what degree were the communities and collectives which served as intersections of, often opposing, economic and political forces and motives premeditated and constructed?

The seismic upheavals in the fall and winter of 1989 resonated across Europe in mutually connected, vertically and horizontally strengthening and fading signals. Some spread from east to west, some went the other way; some from north to south, from underground centers of dissent to official structures, sometimes vice versa. At the same time, a discussion raged on the geopolitical and ideological contours of how to define the new situation of “central” or “eastern” Europe. Are the Baltic states in the same (cultural) sphere as regions like Romania or Albania? What are the connections and what values are shared among Austria, Czechoslovakia and Hungary, considering that the fall of the Austro-Hungarian monarchy had happened some 70 years previously? Is it even possible, after 30 years, to write a report on the artistic collectives and cultural networks which usually did not survive this decade of transformation? Can one find a common feature which would point to the strategies and motivations which might differ from those parallel networks where people used to meet, and where they would discuss the environment, humanitarian aid, rock music, religion, tramping, or other practices?

v mechanickém spojování menších, různě barevných kusů látky do většího celku, takže vznikají geometrické vzory“. „Záplatování“ je technika příbuzná pletení a šití a lidé si ji osvojili nejspíš před 40 000 lety. Alespoň z té doby pocházejí archeologické nálezy rostlinných vláken, používaných jako nástroj pro spojování několika kusů zvířecích kůží, nebo látky. Vynález a použití jehly a nitě je podmíněno specifickou anatomií ruky s jemnou motorikou i kognitivními schopnostmi jako je imaginace, kauzální uvažování, kombinování několika původně vzdálených částí do většího celku. Technologie montáže, spojování, sešívání, pletení, tkání, háčkování najdeme skoro u všech tradičních předzemědělských a zemědělských společností. Vedle vaření, pečení, fermentace a dalších způsobů úpravy potravy, hrnčířství, metalurgie a zemědělství stály záplaty u zrodu moderní industriální společnosti.

Networking, neboli síťování je termín obvykle používaný v managementu. Týká se zejména metody a znalostí potřebných pro zakládání a budování firem, tedy komerčních taktik a marketingu. Využívá teorii a praxi sociologických a ekonomických věd a jako strategický nástroj ho známe v souvislosti teambuildingu, nebo managementu znalostí. Síťování se dotýká obecněji mezilidských vztahů a komunikace, sociálních, psychologických, kulturních a ekonomických struktur, formací a strategií. Společenský networking je rostoucí měrou součástí informačních a komunikačních technologií a s Internetem a v závislosti na procesech globalizace je stupeň „prosítování“ dnes v bodě, kdy jeho součástí se stávají také „mimolidské“ entity jako jsou boti a algoritmy. Ty pravděpodobně zauímají stále dominantnější pozici. „Autonomní“ samoregulující technologie a trhy i militarizovaná média jakoby nenápadně občanskou společnost odsouvaly stranou, „*paralyzovaly naši schopnost konstruktivně myslet, smysluplně se navzájem propojovat a jednat účelně. Jako by samotná civilizace dospěla na hranici záhuby, jako by nám chyběla kolektivní vůle a koordinace, které jsou nezbytné k tomu, abychom mohli řešit životně důležité otázky pro samotné přežití lidstva*“, napsal v Manifestu teoretik médií Douglas Rushkoff v roce 2019.

Každopádně Sítě a jejich teorie na přelomu 80. a 90. let byly horkým tématem. Nehledě na to, zda se jednalo o komunikační, sociální, neuronové, obchodní, kontrolní, mocenské, otevřené nebo diskrétní, chaotické i uspořádané. V poválečném rozštěpeném světě (i když rostoucí mírou prostoupeném a pospojovaném pletivem zpravodajských, energetických, informačních, postupně elektronických sítí a komunikačních systémů), měly sítě od počátku nejednoznačnou konotaci. Možná proto, že jsme se

Patchworks, Networks and Globalization

Patchwork, or patching is “a traditional hand-crafting technique which usually consists in the mechanical linking of smaller, variously colored pieces of cloth into a larger whole, so that geometrical patterns are created.” Patching is a technique similar to knitting and sewing, and people most likely started practicing it 40,000 years ago. It is in that time frame that we find archeological remains of plant fibers which were used to sew together pieces of animal skin or cloth. The invention of the needle and thread is predicated on the specific anatomy of the hand, its fine motor skills, as well as cognitive abilities such as imagination, causal thinking, combining formerly separate parts into a new whole. The technology of montage, connection, stitching, knitting, weaving, or crocheting can be found in almost all traditional agricultural societies. Apart from cooking, baking, fermentation and other forms of food processing, tinkering, metallurgy and agriculture, patching was in place at the dawn of modern industrial society.

The term “networking” is usually a term used in management. It mostly denotes the methods and know-how necessary for founding and developing companies, meaning it has to do with commercial tactics and marketing. It uses the theory and practice of the sociological and economic sciences and we often see it employed as a strategic tool in team building or knowledge management. More generally, networking touches on interpersonal relationships and communication, social, psychological, as well as cultural and economic structures, formations and strategies. Social networking is increasingly part of information and communication technologies and, with the advent of the internet and globalization, the level of “networking” is at a point where “inhuman” entities, such as bots or algorithms are becoming integral to it. They are also most probably becoming ever more dominant. In tandem with militarized media, the “autonomous,” self-regulating technologies and markets are inconspicuously pushing civic society to the sidelines, “*paralyzing our ability to think constructively, to make meaningful connections and to act with intent. As if civilization itself reached the threshold of extinction, as if we lacked the collective will and coordination necessary to solve fundamental life questions asking about the very survival of humanity*,” writes media theorist Douglas Rushkoff in his Manifesto of 2019.

Network theory was certainly a hot topic in the late 1980s and early 1990s, regardless of whether they were communication, social, or neural networks; commercial, control, or power networks, closed or discrete networks, chaotic or organized. In the

stali součástí zrcadlových, jakkoliv antagonistických systémů: světů, které byly úzce propojené a vzájemně závislé? Souviselo to s úzkostí a usilováním o křehkou rovnováhu vojenského kapitálu nukleárních zbraní. Od poloviny 20.století se opakovaně vracely představy univerzalistického znovupropojení všech a všeho se vším v jednom vítězném ekonomickém systému. Možná, že ta nadcházející propojenost nebude znamenat jen singularitu a konec dějin, ale také nárůst nestability a možnost kolapsu. Přínejmenším to může znamenat ohrožení osobních práv, jako je soukromí, a jiných statků občanské společnosti. Noční můry budoucnosti 50. let Raye Bradburyho a Phillipa K. Dicka se v roce 2013 svědectvím Edwarda Snowdena ukázaly jako až příliš reálné.

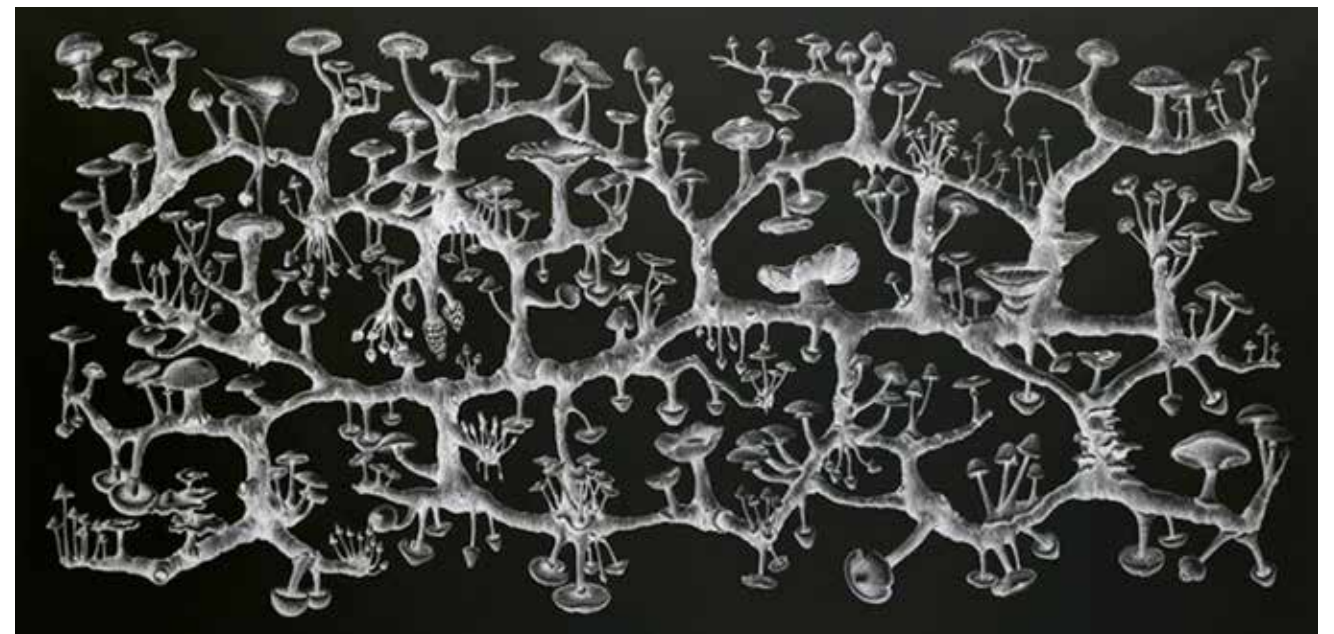
Uvažování o „Síti“ spolu s výzkumem transformace v dobovém slovníku vítězilo nad dosavadními termíny jako byly struktura, paradigma, nebo systém. Ještě před příchodem Webu 2.0 a nástupem moci „anti-sociálních sítí“ se v mnoha oborech, včetně současného umění a globalizované kultury, sítě ukázaly být latentně všudypřítomné.

Celý text je dostupný na webových stránkách nadace. <https://agosto-foundation.org/node/2815>

post-war fractured world (which was however increasingly permeated and connected by a mesh of journalistic, energetic, informational and gradually electronic networks and communication systems) networks had ambiguous connotations from their beginning. Is it perhaps because we had become parts of mirroring, antagonistic systems: worlds which were closely connected and mutually dependent? It was due to the anxiety and the drive to achieve a fragile equilibrium of military capital and nuclear weapons. From the mid-20th century, ideas of a universalist re-connection of everything and everyone with everything and everyone else under the banner of one victorious economic system made a periodic return. It might be that the ascendant maxim of interconnection will not only lead to singularity and the end of history, but will also increase instability and open the possibility of collapse. It might at least pose a threat to personal rights, such as privacy and other features of a civil society. The nightmares of the future as prophesied in the 1950s by Ray Bradbury and Philip K. Dick have, with the 2013 testimony of Edward Snowden, become all too real.

Thinking “the network” along with the research done on transformation has, in contemporary vocabulary, come to be preferred over terms such a structure, paradigm, or system. Even before the advent of Web 2.0 and the reign of the “anti-social network,” the network has shown itself to be latently ubiquitous, and not only in the sphere of contemporary art and globalized culture.

The full text is available on the Foundation’s website. <https://agosto-foundation.org/node/2815>

FILMOVÉ PROJEKCE A DISKUSE

Sérii projekcí a diskusí v *Kině Ponrepo Národního filmového archivu* na témata budoucnosti, přírody, krajiny, společnosti, umění, ekologie a entropie připravuje nadace již čtvrtým rokem. Vedle komponovaných večerů o land artu, guerrilla gardeningu, nebo genetickém inženýrství, mohli diváci shlédnout také filmy věnující se povaze filmu jako takového, či uplatnění archivních filmových materiálů. Příkladem jsou filmy jako *Dawson City: Frozen Time* režiséra Billa Morrisona, *The Sky Trembles and the Earth is Afraid* and *the Two Eyes Are Not Brothers* režiséra Bena Riverse, nebo *Arcadia* režiséra Paula Wrighta.

V roce 2019 jsme na přípravě spolupracovali se sociálním antropologem Pavlem Boreckým a Studiem antropologického výzkumu *Anthropictures* a uvedli třídílný cyklus projekcí a diskusí *Symbiont*, zaměřený na proměnu pohledu na člověka a lidstvo ve společenských vědách.

V programové sérii se konaly tyto akce:

FILM SCREENINGS AND DISCUSSIONS

For the fourth year and in collaboration with the *Cinema Ponrepo of the National Film Archive*, the Foundation has organized film screenings and discussions on the theme of the future, nature, landscape, society, art, ecology and entropy. In addition to composed evenings about land art, guerrilla gardening, and genetic engineering, viewers could also see films about the nature of film itself, or the use of archive film materials. Examples include *Dawson City: Frozen Time* by Bill Morrison, *The Sky Trembles and the Earth is Afraid* and *the Two Eyes Are Not Brothers* by Ben Rivers, and *Arcadia* by Paul Wright.

In 2019, we collaborated with social anthropologist Pavel Borecký and the Anthropological Research Institute *Anthropictures* to prepare a three-part series of *Symbiont* projections and discussions aimed at stories of transforming mutualism.

In 2019, the program included these events:

Pavel Borecký a/and Joshua Bonnetta, Kino Ponrepo, 2019 / Ponrepo Cinema, 2019

KURUPIRA: BYTOST LESA & FIEBRES

4. března 2019, 20:30, Kino Ponrepo
(Francie, 2018, 35 min, DCP)

zvuk / režie / produkce: Félix Blume

Bytost Kurupira žije hluboko v lesích Amazonie. Společně s obyvateli oblasti Tauary posloucháme zvuky džungle – hlasy ptactva a zvířat. Ale lidé z Amazonie slyší i něco jiného: něco, co obchází mezi stromy. Film zachycuje současnou mytologii a spolu s domorodci divák uvažuje o tajemném duchu deštného pralesa.

FIEBRES

(Francie, 2013, 45 min, DCP)

režie: Adrien Lecouturier

zvuk: Félix Blume

produkce: Zaradoc / Les Films Nus

„Film sleduje cestu trojice mužů pralesem plným zvuků tapírů, nutrií a tukanů. Francouzsko-venezuelský lékař Pierre putuje vysočinou severní Amazonie a léčí zlatokopy a horníky pracující v zlatých a diamantových dolech. Režisér Adrien Lecouturier nezapře původní profesi kameramana: každý záběr dotváří celkovou strukturu, fyzicky náročné podmínky natáčení zachycují rozhovory, které Pierre vede se svými pacienty o jejich zdravotním i psychickém stavu, o závislosti na alkoholu a kokainu. Podmínkou úspěšného boje s malárií by byla především důsledná dezinfekce tábora. Protože i Pierre pochází z tohoto kraje, je z jeho otázek cítit pevné spojení s pacienty. Dovede si získat důvěru mlčenlivých domorodců a přimět je, aby se otevřeli.“

– Charlotte Garson, Cinéma du réel

CURUPIRA: CREATURE OF THE WOODS/ BICHO DO MATO

4 March 2019, 8:30 PM, Cinema Ponrepo
(France, 2018, 35 min, DCP)

Sound/direction/production: Félix Blume

You can find curupira deep in the heart of the Amazon, where Tauary natives invite us to listen to the sounds of the jungle, the birds, and animals. However, some weird sounds appear: a creature prowling around the trees. Some have heard her, very few have ever seen her, and those who did find her never came back. Curupira, creature of the woods takes us in search of this being: a reflection about myths and their place in the contemporary world.

FEVERS/FIEBRES

4 March 2019, 8:30 PM, Cinema Ponrepo
(France, 2013, 45 min, DCP)

Directed by: Adrien Lecouturier

Sound: Félix Blume

Produced by: Zaradoc/Les Films Nus

Félix Blume presented his latest film *Curupira: Creature of the Woods*, together with a film by Adrien Lecouturier called *Fiebres*, in which Blume collaborated as a sound engineer.

“Three men advance through a noise-filled forest, surrounded by tapirs, nutria and toucans: on the high Amazonian plateaus, Pierre, a Franco-Venezuelan doctor, travels from camp to camp to treat the gold and diamond miners. Adrien Lecouturier gives each sequence unity, a nugget patiently extracted from the block of filming that one imagines is physically trying. Although the fight against malaria calls for systematic disinfection of the camps, Pierre’s consultations are essentially face-to-face talks about physical and mental cracks, dependency on alcohol or on the “stone.” Getting the locals, who are men of few words, to open up seemed an impossible feat, but he lives in the region and we can hear in his discreet questions that an inseparable link ties him to his patients.”

– Charlotte Garson, Cinéma du reel

TASTE OF CEMENT

(Libanon/Německo/Sýrie/Katar/SAE, 2017, 85 min.)
20. března 2019, 20:30, Kino Ponrepo

scénář a režie: Ziad Kalthoum

produkce: Ansgar Frerich, Eva Kemme a Tobias Siebert

kamera: Talal Khoury

„Taste of Cement je převážně příběhem o válce. Cementový prach, který dělníci neustále dýchají, připomíná strašné vzpomínky na města, kde jsou jen rozvaliny, krev a smrt. Syrský režisér své obrazy umně prolíná: rameno obrovského jeřábu míří jako dělo na centrum města, řev buldozerů připomíná tanky, kadence sbíječky připomíná salvu z pušek. Rozvaliny Aleppa a dechberoucí panoramata Bejrútu – v Kalthoumově snovém, vizuálně ohromujícím filmu, se tyto dvě roviny prolínají, a zároveň nabízí špetku naděje: podobně jako v Libanonu, i válka v Sýrii jednou skončí.“

– Konrad Wirkowski, Watch Docs: Human Rights in Film (festival)

ARCADIA

(UK, 2017, 78 min.)
15. dubna 2019, 20:30, Kino Ponrepo

režie: Paul Wright

hudba: Will Gregory a Adrian Utley

produkce: Hopscotch Films

Podmanivá filmová esej Paula Wrighta, laureáta ceny BAFTA, je, skrze pečlivě vybrané archivní záběry lidových slavností v Británii, sondou do proměnlivého vztahu Britů k půdě. Je to smyslová pouť ročními obdobími s maškarními průvody, rituály vody či dožínkami, podbarvená originální hudbou Adriana Utleyho (Portishead) a Willa Gregoryho (Goldfrapp) a lidovou hudbou, jakou je například ta od Anne Briggs. Film zachycuje krásu i brutalitu, kouzlo i šílenství britského venkova.

TASTE OF CEMENT

20 March 2019, 8:30 PM, Cinema Ponrepo
(Lebanon/Germany/Syria/Qatar/UAE, 2017, 85 min.)

Written and directed by: Ziad Kalthoum

Produced by: Ansgar Frerich, Eva Kemme and Tobias Siebert

Director of photography: Talal Khoury

“Taste of Cement is primarily a story about war. The cement dust that the workers are constantly inhaling evokes terrifying memories of cities reduced to ruins, blood and death. The Syrian director skillfully juxtaposes images: the arm of a gigantic crane like a cannon barrel pointing at the center of the city, the roar of bulldozers bringing to mind tanks, a jackhammer banging out a rhythm reminiscent of a volley of rifle fire. The ruins of Aleppo and breathtaking panoramas of Beirut: in Kalthoum’s dreamy, visually stunning film, the two are interwoven and merge together, while at the same time providing hope: just like in Lebanon, the Syrian war will eventually come to an end.”

– Konrad Wirkowski, Watch Docs: Human Rights in Film (festival)

ARCADIA

15 April 2019, 8:30 PM, Cinema Ponrepo
(UK, 2017, 78 min.)

Directed by: Paul Wright

Music by: Will Gregory a Adrian Utley

Produced by: Hopscotch Films

Scouring 100 years of archive footage, BAFTA-winner Paul Wright constructs an exhilarating study of the British people’s shifting – and contradictory – relationship to the land. The film goes on a sensory, visceral journey through the contrasting seasons, taking in folk carnivals and fetes, masked parades,

BECOMING ANIMAL

(Švýcarsko/Spojené království, 2018, 78 min)

15. května 2019, 20.30, Kino Ponrepo

Dokument Emmy Davie a Petera Mettlera inspirovaný dílem Davida Abrama

scénář a režie: Emma Davie a Peter Mettler

kamera: Peter Mettler

zvuk: Jacques Kieffer, Peter Bräker, Peter Mettler

produkce: Cornelia Seitler, Brigitte Hofer, Rebecca Day, Sonja Henrici (maximage, Skotský institut dokumentárního filmu, SRF Schweizer Radio und Fernsehen)

Pohlující filmová esej, natočená v Národním parku Grand Teton ve Wyomingu (USA) propojuje rozdílnou citlivost filmařů Emmy Davie a Petera Mettlera a filozofa Davida Abrama, aby ukázala místa setkávání lidí se zvířaty. Podmanivý film o přírodě. Co to znamená zabydlet se v našich zvířecích tělech v této technologicky řízené době?

„Jsme lidmi pouze v kontaktu a přátelskosti s tím, co lidské není.“

– David Abram

Filmu předcházela krátký úvod Lud'ka Čertíka, absolventa katedry filmových studií FF UK a Katedry environmentálních studií FSS MU a dramaturga Festivalu krátkých filmů Praha.

SYMBIONT

příběhy měnící se vzájemnosti – třídílný cyklus projekcí a diskusí

„Ve společenských vědách se teď tváří v tvář prohlubující se ekologické katastrofě hodně řeší pojetí lidství. Díky nejnovějším výzkumům na poli biologie a lidské genetiky se rozpadá koncept individuální autonomie,

water divining and harvesting. Set to a grand, expressive new score from Adrian Utley (Portishead) and Will Gregory (Goldfrapp) alongside folk music from the likes of Anne Briggs, Wright's captivating film essay captures the beauty and brutality, and the magic and madness of rural Britain.

BECOMING ANIMAL

15 May 2019, 8.30 PM, Cinema Ponrepo

(Switzerland/UK, 2018, 78 min)

A film by Emma Davie and Peter Mettler based on the writings of David Abram

Directed and written by: Emma Davie a Peter Mettler

Director of photography: Peter Mettler

Sound design: Jacques Kieffer, Peter Bräker, Peter Mettler

Producers: Cornelia Seitler, Brigitte Hofer, Rebecca Day, Sonja Henrici (maximage, Scottish Documentary Institute, SRF Schweizer Radio und Fernsehen)

Shot in the Grand Teton National Park (Wyoming, USA), this immersive essay film draws together the distinct sensibilities of filmmakers Emma Davie and Peter Mettler and philosopher David Abram to encounter the spaces where humans and animals meet. A captivating film about nature. What does it mean to inhabit our animal bodies at this technologically controlled time?

“We are human only in contact, and conviviality, with what is not human.”

– David Abram

A short Introduction to the film was prepared by Lud'ek Čertík, a graduate of the Department of Film Studies at the Faculty of Arts of Charles University, the Department of Environmental Studies at the Faculty of Social Studies of Masaryk University and a dramaturge of the Prague Short Film Festival.

SYMBIONT

A Series of Screenings and Discussions on Stories of Transforming Mutualism

“In the twentieth century, the natural and social sciences alike imagined the world as composed of individuals with distinct bodies, genomes, and competing vested interests. Twenty-first-century research has shown that symbiosis is a near-requirement for life — even for Homo sapiens. Life is symbiosis “all the way down.” However, when conditions suddenly

který se v přeneseném socio-politickém smyslu stal základem liberálních ekonomických modelů a v konečném důsledku i kapitalismu. Zdá se, že věc se má jinak – základem života je symbióza. Chceme vyprávět příběhy, v nichž by bylo možné hledat inspiraci pro přeprogramování našich společností. Proto Symbiont.“
– Pavel Borecký, kurátor série Symbiont

Angažovanými filmy proti kolonizaci

WINDJARRAMERU, THE STEALING C*NT\$

(Austrálie, 2015, 35 min)

23. září 2019 – 20:30, Kino Ponrepo

THE MERMAIDS, OR AIDEN IN WONDERLAND

(Austrálie, 2018, 26 min)

23. září 2019 – 20:30, Kino Ponrepo

Česká premiéra

námět a realizace: Karrabing Film Collective

režie: Elizabeth A. Povinelli

WINDJARRAMERU, THE STEALING C*NT\$

Skupina čtyř mladých Aboridžinců se ukrývá před falešným obviněním z krádeže pív v mangrovových bažinách. Nedaleko od nich však těžaři plní zemi a toxické látky unikají do vody. Windjarrameru, The Stealing C*nt\$ operuje na pomezí doku-fikce a improvizálního realismu.

THE MERMAIDS, OR AIDEN IN WONDERLAND

The Mermaids, or Aiden in Wonderland je aktuálním „indigenním“ příspěvkem do debat o změnách klimatu, extraktivním kapitalismu a průmyslové toxicitě.

Karrabing Film Collective je tvůrčí skupina 30ti filmařů a filmařek, jež v tvorbě využívá estetických postupů pro

shift, once life-sustaining relationships sometimes turn deadly. We want to tell stories in which we can find inspiration for reprogramming our society. Hence the Symbiont.”

– Pavel Borecký, curator of Symbiont

Politically Engaged Films Against Colonialism

WINDJARRAMERU, THE STEALING C*NT\$

(Australia, 2015, 35 min)

THE MERMAIDS, OR AIDEN IN WONDERLAND

(Australia, 2018, 26 min)

23 September 2019 – 8:30 PM, Cinema Ponrepo

Czech premiere

Conceived and produced by the Karrabing Film Collective

Directed by: Elizabeth A. Povinelli

WINDJARRAMERU, THE STEALING C*NT\$

Four young Aboriginal men are holed up in a chemically compromised mangrove swamp having been falsely accused of stealing two cases of beer, while at the edge of the standoff miners ransack the country. *Windjarrameru, The Stealing Cnt\$** operates in the realm of docu-fiction and improvisational realism.

THE MERMAIDS, OR AIDEN IN WONDERLAND

The Mermaids, or Aiden in Wonderland is a powerful intervention in contemporary debates about the future present of climate change, extractive capitalism, and industrial toxicity from the point of view of Indigenous worlds.

The Karrabing Film Collective (est. 2008) is an

sebeorganizaci a sociální analýzu. Většina členů a členek skupiny žije v rurálních oblastech na severozápadě Austrálie a identifikují se jako Aboridžinci. Název kolektivu v jazyce emiyengal znamená „odliv“, což označuje období, kdy se věci spojují, stejně jako pobřeží, které je pro jejich rozšířenou rodinu domovem.

Režisérka Karrabing snímků, Elizabeth A. Povinelli, působí jako profesorka antropologie a genderových studií na Kolumbijské univerzitě.

THINKING LIKE A MOUNTAIN

(Německo/Kolumbie, 2018, 93 min.)

21. října, 2019, 20:30, Kino Ponrepo

režie a scénář: Alexander Hick

kamera: Immanuel Hick

hudba: Christian Castagno a Nacho Drault

produkce: Flipping the Coin Films, Hochschule für Fernsehen und Film

Dokumentární film *Thinking Like a Mountain* vypráví příběh o vzdoru a ochraně přírody a současně bere diváka na cestu časem i prostorem: od břehů Karibiku až ke hvězdám, které osvětlují noci na ledovci, od setkání Aravaků s prvními kolonizátory až po ukončení guerillových bojů v řadách FARC a návrat domů. Alexander Hick vystudoval výtvarné umění v Mnichově a Barceloně a dokumentární film v Mnichově a v Ciudad de México. Je držitelem certifikátu IFMGA pro horské vůdce a spoluzakladatelem berlínského uměleckého kolektivu *Flipping the Coin*. *Thinking Like a Mountain* je jeho druhým celovečerním filmem.

EL MAR LA MAR

(USA, 2017, 95 min.)

18. listopadu 2019, 20:30, Kino Ponrepo

režie / střih / kamera: Joshua Bonnetta a J.P. Sniadecki

award-winning group of some thirty filmmakers and artists who use their aesthetic practices as a means of self-organization and social analysis. Most Karrabing are Indigenous and live in a rural community in north-western Australia. In the Emiyengal Indigenous language Karrabing means “tide out.” It refers to a time of coming together, as well as to the coastline that connects the Karrabing Film Collective as an extended family group across social lines.

The director of Karrabing films, Elizabeth A. Povinelli, is Franz Boas Professor of Anthropology and Gender Studies at Columbia University.

THINKING LIKE A MOUNTAIN

(Germany, Colombia, 2018, 93 min.)

21 October 2019, 8:30 PM, Cinema Ponrepo

Written and directed by: Alexander Hick

Director of photography: Immanuel Hick

Music: Christian Castagno a Nacho Drault

Production: Flipping the Coin Films, Hochschule für Fernsehen und Film

Thinking like a Mountain tells the story of resistance and preservation of nature, which is a voyage through space and time: from the shores of the Caribbean to the stars that light up the night on the glacier; from the Arhuacos encounter with the first colonising whites, to the homecoming of an Arhuaco guerrillero following the laying-down of arms by the FARC. Alexander Hick studied Fine Arts with Prof. Kosuth in Munich and in Barcelona and Documentary Films in Munich (HFF) and Mexico City (CCC). He is IFMGA certified mountain guide and co-founded Flipping the Coin, a Berlin based artist collective. *Thinking Like a Mountain* is his second feature documentary.

EL MAR LA MAR

(USA, 2017, 95 min.)

18 November 2019, 8:30 PM, Cinema Ponrepo

Direction/editing/photography: Joshua Bonnetta and J. P. Sniadecki

El Mar La Mar weaves together harrowing oral histories from the area with hand-processed 16mm images of flora, fauna and items left behind by migrants. A sonically rich soundtrack adds to the eerie atmosphere as the call of birds and other nocturnal noises invisibly populate the austere landscape. Emerging from the ethos of Harvard’s Sensory Ethnography Lab, J.P. Sniadecki’s attentive documentary approach meshes perfectly with Joshua Bonnetta’s meditations on the materiality of film. Together, they’ve created an experience of the border region like nothing

Film splétá dohromady znepokojivé příběhy s ručně zpracovanými 16mm záběry flóry a fauny americko-mexické hranice. Zvukově bohaté plochy spoluutváří přízračnou atmosféru, v níž se volání ptáků mísí s nočním šelestem, jež ve své neviditelnosti zabývá prostou pouštní krajinu.

Sniadeckého pozorný dokumentární přístup, který čerpá z étosu Harvard Sensory Ethnography Lab, se dokonale pojí s Bonnettovými meditacemi o filmové materii. Autoři společně vytvořili „hraniční“ zážitek, který se nepodobá ničemu, co jste doposud viděli, slyšeli nebo cítili.

„Film vyniká tím, že umožňuje jednomu z nejpolitizovanějších míst planety promluvit samo za sebe.“

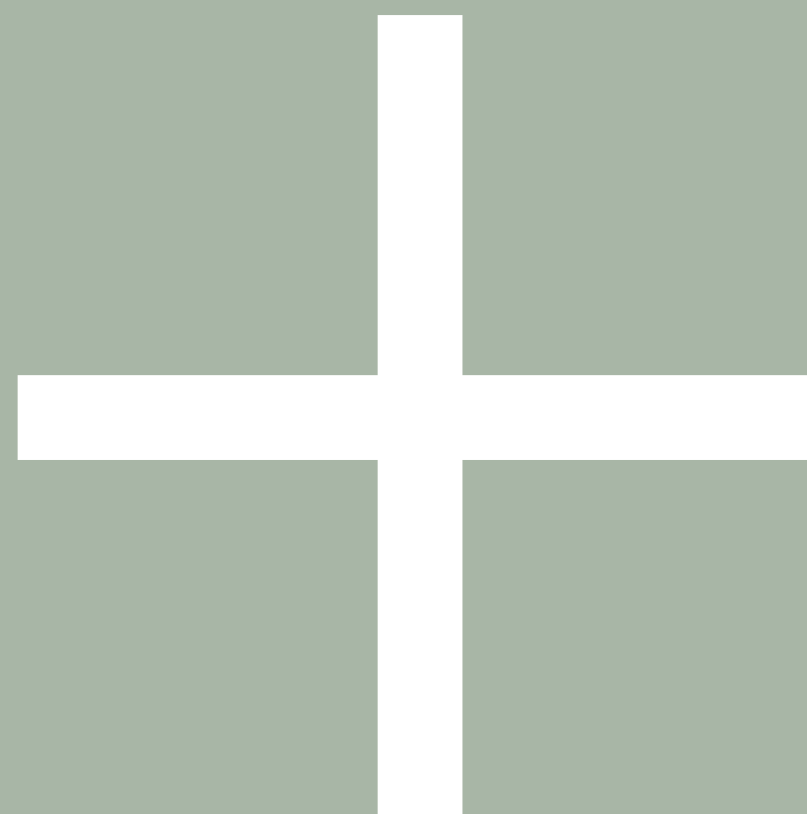
– Philip Oltermann, The Guardian

you’ve seen, heard or felt before.

“Bonnetta and Sniadecki’s film stands out because it allows one of the most politicized terrains in the world to speak for itself.”

– Philip Oltermann, The Guardian

	TEXT	Číslo řádku	Činnosti		
			Hlavní	Hospodářská	Celkem
			5	6	7
A. I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	2	1 669	134	1 803
A. I. 1.	Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovaných dodávek	3	163	60	223
A. I. 4.	Náklady na cestovné	6	22		22
A. I. 5.	Náklady na reprezentaci	7	10		10
A. I. 6.	Ostatní služby	8	1 474	74	1 548
A. III.	Osobní náklady	13	806		806
A. III. 10.	Mzdové náklady	14	600		600
A. III. 11.	Zákonné sociální pojištění	15	203		203
A. III. 13.	Zákonné sociální náklady	17	3		3
A. IV.	Daně a poplatky Hodnota	19	22		22
A. IV. 15.	Daně a poplatky	20	22		22
A. V.	Ostatní náklady	21	867		867
A. V. 19.	Kurové ztráty	25	3		3
A. V. 20.	Dary	26	854		854
A. V. 22.	Jiné ostatní náklady	28	10		10
	Náklady celkem	39	3 364	134	3 498
B. I.	Provozní dotace	41	500		500
B. I. 1.	Provozní dotace	42	500		500
B. II.	Přijaté příspěvky	43	2 520		2 520
B. II. 3.	Přijaté příspěvky (dary)	45	2 520		2 520
B. III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	47	9	134	143
	Výnosy celkem	61	3 029	134	3 163
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	62	-335		-335
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	63	-335		-335

Sestaveno dne: 25. 05. 2020

Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky
nebo podpisový vzor fyzické osoby, která je účetní jednotkou

Právní forma účetní jednotky

Předmět podnikání
Podpora sociálních a kulturních programů

Pozn.:

	AKTIVA	Č. řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled. dni účetního období
a	b	c	1	2
B.	Krátkodobý majetek celkem	41	723	396
B. II.	Pohledávky celkem	71	3	17
B. II. 1.	Odběratelé	52		11
B. II. 4.	Poskytnuté provozní zálohy	55	3	2
B. II. 5.	Ostatní pohledávky	56		4
B. III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	80	720	379
B. III. 1.	Peněžní prostředky v pokladně	72	40	11
B. III. 3.	Peněžní prostředky na účtech	74	680	368
	Aktiva celkem	85	723	396

	PASIVA	Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled. dni účetního období
a	b	c	3	4
A.	Vlastní zdroje celkem	86	576	241
A. I.	Jmění celkem	90	3 004	3 004
A. I. 1.	Vlastní jmění	87	1 000	1 000
A. I. 2.	Fondy	88	2 004	2 004
A. II.	Výsledek hospodaření celkem	94	-2 428	-2 763
A. II. 1.	Účet výsledku hospodaření	91		-335
A. II. 2.	Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení	92	-1 237	
A. II. 3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let	93	-1 191	-2 428
B.	Cizí zdroje celkem	95	147	155
B. III.	Krátkodobé závazky celkem	129	75	155
B. III. 1.	Dodavatelé	106	16	73
B. III. 3.	Přijaté zálohy	108	5	5
B. III. 4.	Ostatní závazky	109	1	1
B. III. 5.	Zaměstnanci	110	30	41
B. III. 7.	Závazky k institucím soc. zabezpečení a veřejného zdrav. pojištění	112	18	24
B. III. 9.	Ostatní přímé daně	114	5	7
B. III. 10.	Daň z přidané hodnoty	115		4
B. IV.	Jiná pasiva celkem	133	72	
B. IV. 1.	Výdaje příštích období	130	72	
	Pasiva celkem	134	723	396

Sestaveno dne: 25. 05. 2020

Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky
nebo podpisový vzor fyzické osoby, která je účetní jednotkou

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Nadace Agosto Foundation vznikla v roce 2013 jako soukromá nadace na podporu uvědomělého a udržitelného rozvoje uměleckých forem, které napomáhají k pozitivní společenské a kulturní změně. Zvláštní důraz je kladen na novátorský, experimentální a mezioborový přístup a zejména na projekty, které mají vzdělávací přesahy. Prostřednictvím grantů podporuje nadace zejména skupiny a jednotlivce, kteří se přičiňují o osobní a společenský rozvoj, a kteří se v rámci umělecké činnosti vyrovnávají s komplexními výzvami, které jsou se společenskými změnami nedílně spojeny.

V průběhu let bylo možné programy a projekty nadace realizovat díky finanční podpoře ze soukromých zdrojů zakladatelů nadace, darů obchodní společnosti Safichem Assets, a.s., z veřejných dotací (Ministerstvo kultury ČR, Městská část Praha 1, Městská část Praha 7, Plzeňský kraj, Nadace pro současné umění, ad.) i díky soukromým dárcům. V roce 2019 byli našimi největšími dárci Safichem Assets, a.s. s dary ve výši 2 500 000 Kč a Mudr. Jiří Neubauer ve výši 20 000 Kč. Všem velmi děkujeme.

Nadace Agosto Foundation je vedená pod spisovou značkou N 1070 u Městského soudu v Praze.

Sídlo: Vojtěšská 196/18, 110 00 Praha 1, Česká republika

IČ: 02178001
DIČ: CZ02178001

Nadační jmění ke dni 31. 12. 2019: 1 mil. Kč

Předsedkyně správní rady: Cynthia Plachá
Místopředseda správní rady: Tomáš Plachý
Člen: Jan Mengler

Kontrolorka: BODIE s.r.o., IČ: 26150557

Účetnictví nadace Agosto Foundation zpracovává firma ADMU s.r.o.
www.admu.cz

BASIC INFORMATION

The Agosto Foundation was founded in 2013 in Prague as a private organization focusing on the development of social and cultural programs and their continuing support through sharing across disciplines. An innovative, experimental and interdisciplinary approach constitutes the main focus of our activities, especially if they also feature a didactic element. Through our grants, the Foundation supports those groups and individuals who contribute to both social and personal development and who, as part of their artistic activity, address and face the complex challenges which are inextricably linked to any form of social change.

Over the years, some programs and projects of the Foundation have been made possible through the financial support of the private resources of its founders, gifts from the commercial enterprise Safichem Assets, a.s., from public subsidies (Czech Ministry of Culture, City of Prague District 1, City of Prague District 7, Region of Plzeň, Foundation for Contemporary Art, et al.), as well as private donors. In 2019, our most generous benefactors were: Safichem Assets, a.s., with a gift of 2.5 million CZK, and Mudr. Jiří Neubauer, with a gift of 20,000 CZK. All are warmly thanked.

The Agosto Foundation is listed in the Foundation Registry at the Municipal Court in Prague, Czech Republic, Section N, insert 1070.

Address: Vojtěšská 196/18, 110 00 Prague 1, Czech Republic

Business ID: 02178001
Tax ID: CZ02178001

The foundation's assets as of 31 December 2019: 1 million Czech Crowns

Chairwoman: Cynthia Plachá
Vice Chairman: Tomáš Plachý
Board Member: Jan Mengler

Controller: BODIE Ltd., Business ID: 26150557

Accounting: ADMU Ltd.
www.admu.cz

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří nás podpořili a podporují svými zkušenostmi, partnerstvím nebo nám věnují svůj čas. Mimo jiné: Artalk.cz, Artyčok TV, ArtMap, RurArtMap, NFA – Kino Ponrepo, Anthropictures, Galerie Hlavního města Prahy, Tranzitdisplay, Multiplace, Diffractions Collective, His Voice, Goethe Institut, Římskokatolická farnost u kostela sv. Vojtěcha Praha – Nové Město, Asociace Mlok, Oblastní Galerie Vysočiny Jihlava, GAMU, Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, Akademie múzických umění v Praze, LOM, mappa.

Zvláštní poděkování patří paní Olze Gruntové.

Design: Pixle
© Agosto Foundation 2020
www.agosto-foundation.org

Kde není uvedeno jinak, fotografie pocházejí z archivu nadace.

Obálka:
Pavel Mrkus: performance programu Sonic Circuits, 2019, GHMP, Colloredo-Mansfeldský palác
Fotografie: Jan Bartoš

THANKS TO

We would like to thank everyone who has supported us through their experience, partnership or time. For 2019, we especially wish to thank: Artalk.cz, Artyčok TV, ArtMap, RurArtMap, NFA – Cinema Ponrepo, Gallery of the City of Prague, Tranzitdisplay, Multiplace, Diffractions Collective, His Voice, Goethe Institut, Catholic Parish of the Church of St. Vojtěch in Prague-Nové Město, Regional Gallery of Vysočina in Jihlava, GAMU, Jan Evangelista Purkyně University Department of Art and Design, Academy of Musical Arts in Prague, LOM, mappa.

Special thanks to Mrs. Olga Gruntová.

Design: Pixle
© Agosto Foundation 2020
www.agosto-foundation.org

Unless otherwise stated, all photographs are from the Foundation archive.

Cover:
Pavel Mrkus: performance as part of the Sonic Circuits program, 2019, GHMP, Colloredo-Mansfeld Palace
Photographer: Jan Bartoš

